

Extra Vrouwennummer

VETO

Weekblad. Jg. 8
'81-'82. Nr. 9
16 november.
J.u. Bruno Leynse
Van Evenstraat 2 D
3000 Leuven

Redakties op vrijdag. 't
Stuc, 18.30 u.
Nr. 11 : artikels binnen
op 2/12.
Nr. 12 : artikels binnen
op 9/12.
Advertenties :
zelfde data.
Zoekertjes :
resp. op 30/11 (nr.10),
7/12 en 14/12.
Aktualiteiten op afspraak.

Akademische Raad 141

Lech Walesa komt in aanmerking voor een eredoctoraat aan de KUL. Zo werd althans voorgesteld op de laatste akademische raad. Een verslag van de voornaamste besluiten op p. 3.

ALGEMENE STUDENTENRAAD

vrouwendag

Contrasterend met de reclame voor een beschrijving van de vrouwendag op 11 november in Antwerpen. Wat richt het feminisme uit heden ten dage? Een verslag van een dag waarop vrouwen zichzelf konden zijn, op p. 6 en 7.

Ekonomie

Studenten blijken toch een visie te hebben. De neo-liberalen maken zich op "om kapitaal van de privé-sfeer naar de industrie over te hevelen, of van de consumptie naar de productie". Onze nieuwbakken redacteur economie schrijft een substantieel artikel op p. 4 en 5. Met een analyse waarbij de auteur meer belang hecht aan het overheidsinitiatief. Reacties dringend gewenst.

Barnaby

De vrede ligt goed in de journalistieke markt. De bekende deskundige van het SIPRI-instituut, Barnaby, kwam de mythe van het nucleair overwicht en van de "pax atomica" doorprieken. Een interview op p. 8.

VTK -24 UUR Sportieve happening.

Traditie bij de start van de 24 uren lopen van Sportraad en VTK : een gelegenheid voor de professoren om zich eens van hun sportieve kant te laten zien. De origineelsten onder hen dragen dan ook truitjes in spiegelschrift....

Zuid-Afrika

De Kring voor Internationale Betrekkingen overweegt, naar verluit, de ambassadeur van Zuid-Afrika in België naar Leuven te halen. Terstond grijpt het Aktiekomitee Zuidelijk Afrika de gelegenheid aan om een ironische lofzang te zingen over de wildstand in Zuid-Afrika. Een juweeltje van sarkasme op p. 8. En van KIB verwachten we uiteraard een verheldering.

LEZERS BRIEVEN

Stukken die in deze rubriek opgenomen worden, verschijnen onder de verantwoordelijkheid van de schrijver. Anonieme brieven worden dan ook niet gepubliceerd.
De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden brieven in te korten, evenwel zonder te raken aan de betekenis en inhoud.

De wandelingen van ene Lucien, cornerschrijver.

Algemeen signalement.

Wanneer u, geachte progressief, een heerschap door de Leuvense straten ziet ploegen, op maandag de geur van de boerebuiten en op vrijdag de geur van blonde leeuwemanen verspreidend, past dan op uw tellen. U staat voor de existentiële keuze: ofwel zwijgen (dit is u geraden) ofwel alles wat u zegt ragfijn ontleden (hiervoor zijn echter wondere didactische capaciteiten nodig). Immers deze thesisschrijvende roman gaat door met vragen stellen tot u van uw voetstuk valt. Zelfs welbespraakte MLB-ers slagen er niet in hem het begrip "massalijn" uit te leggen. Niet willen of niet kunnen? Kwade tongen beweren wel eens dat het hier gaat om een infiltrant van 't Pallieterke, hoewel daarvoor onvoldoende bewijzen voorhanden zijn.

Lucien bezet een fabriek.

Neem hem nooit mee naar een fabriek. Laat hem er zeker artikel over schrijven. UPL (het bezette bedrijf) kon zomaar zonder protest van de arbeidersbeweging de deuren sluiten. De naamste reden daarvoor was onder de lezers van VETO te vinden? Hebben die nu alle de zwakke syndicale werking een gemoedelijke baas. Toen dit gezegd werd hoorde Lucien het niet. Want hing hij met zijn ergens in de verslagen van het comité voor veiligheid en hygiëne.

Wanneer de PvdA-arbeiders van de nood aan en de strategie voor basiswerking voor jeugdwerkloosheid zo wist te verwoorden dat menig studenteraad, Ik ben godpedagoog nog een lesje kan leren, dan dutte Lucien nog even na. Maar als één van andere domme MLB-ers zijn lachspieren niet meer de baas is en juicht om het verlies van de KPB dan heeft Lucien het wel gehoord! En dan schrijft hij het nog prompt in zijn corner ook. Als de arbeiders van Boel als voorname conclusie uit hun staatsrechtelijke king het failliet van het overlegmodel trekken, dan hoort onze Lucien dit niet. Als hij de nood aan strijd-syndicalisme benadrukt, dan zijn gedachten met vakantie in de Frankrijk, waar Mitterrand naar het schijnt "votuzt" heeft gezegd. (Wat geschiedt, deze groene Lucien met de rode neus dan ook wel gedaan hebben).

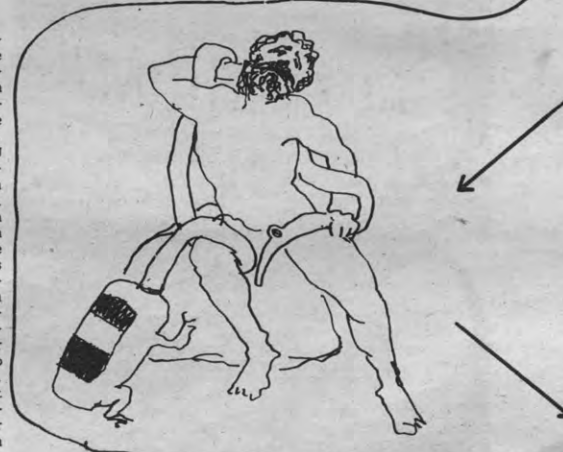
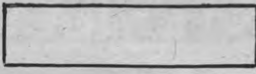
Even dapper als hij in zijn artikel over de bezetting van de aflos-feminisme: de sing van de wacht om het uur (het was ten andere de twee uur), lag Lucien in de andermans slaapzak te de men van de laatste West-vlaamse bomen. En ze ten er aan geloven. wonder dat de wacht kop, de handen in de ken, in het regeneuwer talrijk was. Geen

dat een ontgoochelde bezet-activiteiten plaatsvonden, ter in de vroege ochtend de fabriek verliet zonder oopburgelijkheid". Hopelijk maar één oog dicht te hebben gedaan vanwege Lu-wordt, stage in het goeie ciens gesnurk. Het leek wel landsgedeelte, kameraad Lu of de grondvesten van UPL

scheurden. Menig bezetter Onze cornerschrijver trachslaakte dan ook een zuchten te bekeren is geen van verlichting toen onze doodzonde, het is alleen cornerschrijver zich in tijdverlies.... misschien zijn blote bast ging op-frissen in een plas die daar tijdens de nacht bij-eengeregend was 't Was niet te doen.

MLB vertoont de video-mon-tage over de Boelstaking. Lucien vertrouwt mij toe dat ze hem doet denken "aan mijn vakantie toen elders in het land revolutionaire

Johannes (pseudoniem) (ware naam en adres gekend Lucien)

Advertentie voor cinema verdomme meer dan een gaat-'Rex' in VETO, jg. 8 - je waar je je piemel kunt insteken.

Hoe ver een "linkse" stu-VETO mag zich nu gerust denkenkrant voor 't geldopgenomen zien in de grote wil gaan! Of zijn er nog kring van mannelijke onder-andere redenen om een ad-drukkers, uitbuiters en vertentie van de sex-cinema kapitalisten. De samenhang "Rex" op te nemen? De van sexismen en uitbuiting van de arbeidersbeweging de "enthousiaste bezoekers" snappen jullie toch - of aan deze "vrouwenvrijande" waren jullie zo zeer in naamste reden daarvoor was onder de lezers van VETO te vinden? Hebben die nu alle tie, dat je "zo maar" de een orgasme met VETO tussen heft van de mensheid kunt diskrimineren. Als jullie zoiets doen, of goed vinden, dan verkrachten jullie vast en zeker ook

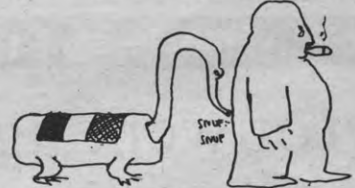
Lucien's corner

* Een warme choco in de werkcolleege geven over de 'informatieverwerking' bij radio en TV. Met één jaar van ervaring bij de BRT-nieuwsdienst en negen jaar bij de radio kan deze geëngageerde journaliste met de mooie diestem heel wat interessante dingen vertellen over onze akromroep. Ondermeer dat het van angst van gewoone larie is te beweren dat de BRT links is. De partijkaarten komen enkel te pas als men promotie wil maken vanaf de graad van redactiesecretaris, niet men binnen wil geraken bij de BRT. Daarvoor moet men zware ingangsexamens passeren. Zelf heeft hij een aardappelen tien jaar nog altijd geen partijkaart. De hogere functies zijn wel partijgebonden maar deze worden verdeeld naar de aanwezigheid van iedere partij in de Vlaamse cultuurraad, dit naar de letter van het cultuurpact. En iedereen weet dat daarin de CVP rische leden van voor een absolute, dan tijdens de oorlog, samen met Louis Van Brussel als zodanigmiddag commandant Jean in de weer-Galactica.

GEHEIME SEKTEN: BE AWARE...

DE PEWEVAARS: DELE SEKTE HEEFT ALS SYMPTOEM EEN BLAUWE TINT.

MEESTAL BEGINT HET MET EEN BLAUW PLEKJE NA EEN GEVECHT MET EEN GELOVSTEND DIERTJE, DE VISKUS, ALTIJD BELAST OP DE INHOUD VAN DE REIN-TERACHTERZAK VAN ELK WANDELEND WEZEN...

HOEWEL DE VISKUS ABSOLUUT GEEN ON-EERBARE BEDEDELINGEN HEEFT, VOELT HET SLACHTOFFER ZICH TOCH IN HET KRAVIS GETAST, EN STELT ZICH TE WEEER.

(OJ MENIEN MET AANLEG TOT SEKTELID IS HET KRAVIS INDERDAAD EEN ZEER GEVOELIGE PLAATS. ZIJ SPREKEN ER NIET GRAAG OVER, MAAR DENKEN ER VAAK AAN...)

EENMAAL BESMET IS DE EVOLUTIE MEESTAL ONSUITDAAR. GRADUEEL WORDT HET SLACHTOFFER HELEMAAL BLAUW, TOT DE TANDEN TOE, HETGEEN DE VRIENDELIJK BE-DOEBLE GLIMLACH DIE STEEDS VAKER ZIJN GELAT SIERT EEN DEETJE EEN VALSE IN-DRUK GEEFT...

de aanwezigheid van direc-stand en KP-lid sinds 1943. teur-generaal VandenbusscheHij is ook auteur van op de Flandria 24 en de "Partizanen in Vlaanderen" pogingen van Jan Schodts(Acco) en "Tien dagen als hoofd van de BRT-Blitzkrieg"(Frans Masereel-nieuwsdienst om de laatstefonds). Enkele glazen bier Panorama-uitzending over El smeren de kelen, Louis Salvador niet te laten uit-zenden omdat de christende-mocratie er te slecht uit-Lied der partizanen en De komt. Recentelijk wilde men bij wet de duiding voortaan overlaten aan de zendge-machtigde verenigingen van de politieke partijen en de nieuwsdienst enkel droeging in de jaren dertig in nieuwsbulletins laten maakramen. Betichtingen van linkse infiltratie van Novecento die tijdensde wege de Standaard-pers en bevridding, luidkeels "Viva de CVP zijn een blijk van Stalin!" roepend, de machteloosheid tegenover de grootgrondbezitter gevangenen juistheid van de duiding neemt, vastberaden met het gebracht door de BRT-nieuwsdienst. Zoals Lies-Alma II 's middags staat beth Walkiers het stelde: een NSV-er een pamflet uit objectiviteit is de subjek-tiviteit van de machtheb-bers.

* Laat op de avond zitten aan het station vrijdag-nog vier mensen in devond liggen er verse bloe-Masereelkring in de August-men. Zaterdag daalt de tijnenstraat. Twee kamera-Columbia weerom als een den van mijn kot verdiepenwitte duif uit het blauwe zich in de oude proleta-zwerk neer op het zand van een Californische woestijn. rische liederen van voor een Op de Franse TV was er de met Louis Van Brussel als zodanigmiddag Battlestar commandant Jean in de weer-Galactica.

Walesa eredoktor KUL ?

Maandag 16 november jl. : tweede vergadering van de Academische Raad van de KUL. Vijftien agendapunten stonden op de dagorde : onmogelijk om deze allemaal te bespreken. Toch was het duidelijk de bedoeling van rector De Somer, voorzitter van de Raad, om zo veel mogelijk af te handelen. Met een strak tempo dirigeerde hij de vergadering. Ziehier een bloemlezing uit de besluiten.

Samenstelling van A.R. nu definitief

In uitvoering van de beslissing van de vorige AR, neemt vanaf nu het hele Bureau Academische Raad deel aan de vergaderingen. Zo vervogden Prof. Marc De Broek, groepsvoorzitter humane Wetenschappen en Prof. Roger Borghgraef, groepsvoorzitter Bio-Medische Wetenschappen, de AR. Verder maakte de Raad kennis met de nieuwe dekaan van de rechten : Prof. Johan Pauwels. Hij volgt Prof. Roger Dillemaans op.

Tevens verwelkomde de AR de nieuwe WP-delegatie. De verkiezingen die afgesloten werden op 6 november jl. resulteerden in een 75 % vrouwelijke vertegenwoordiging van de assistenten. Mevr. Diane Verbiest is een vast benoemd wetenschappelijk personeelslid uit de Faculteit Economische en Toegepaste Wetenschappen, Departement Toegepaste Economie. Mevr. Bea Van Beckhoven is tijdelijk WP in Metaalkunde van Toegepaste Wetenschappen en Mr. Karel Heremans, vast benoemd assistent in Wetenschappen, Departement Scheikunde, in de Academische Raad. Deze laatste verzekert, samen met de Rector, de continuïteit in AR : hij start zijn zesde mandaat van twee jaar. Volledigheidshalve geven we een overzicht van de samenstelling van de Raad en in een bijgevoegd kadertje leest men meer over de studentenvertegenwoordiging, zoals beloofd in een vorige editie van Veto.

1) de BAR-leden : P. De Somer (Rector en voorzitter), K. Tavernier (Vice-Rector), G. De Clercq (Algemeen Beheerder), W. Van Gerven (Humane Wetenschappen), M. De Broek (Humane Wetenschappen), R. Borghgraef (Bio-Medische Wetenschappen), P. De Meester (Exacte Wetenschappen). 2) de KULAK-vertegenwoordiging : G. Maertens (Rector). 3) de Decanen :

M. Caudron (Godgeleerdheid), L. Baeck (Economische en Toegepaste Economische Wetenschappen), G. De Cock (Psychologie en Pedagogie), J. Pauwels (Rechtsgelerdheid), W. Dumon (Sociale Wetenschappen), J. Uytterhoeven (Landbouwwetenschappen). 4) de WP-vertegenwoordiging :

D. Verbiest (Economische en Toegepaste Economische Wetenschappen), B. Van Beckhoven (Letteren en Wijsbegeerte), G. Gheysen (Toegepaste Wetenschappen), K. Heremans (Wetenschappen). 5) de studentenvertegenwoordiging :

A. Haelterman (Rechtsgelerdheid), L. De Visscher (Godgeleerdheid), P. Van

moeten betalen dan dat ze er gebruik van maken. Het waren dan ook de Decanen van deze Faculteiten die er, onder het motto "de Verbruiker betaalt" op aandrongen dat de prijs van een computerpunt omhoog moet gaan. Het compromis is 10 %, dit om mogelijk te maken dat de prijsverhoging niet ineens maar stelselmatig kan gebeuren. Tijdens de vergadering gingen er ook stemmen op om in de verbruikersprijs de totale kost, inclusief personeel, te verzekeren zodat de KUL de lasten van het URC niet meer op de centrale begroting moet inschrijven. In de loop van een volgende vergadering, zal men nogmaals deze problematiek onder ogen nemen.

Eredoktoraten

leider van de Poolse Solidariteit-vakbond, een eredoctoraat zou krijgen op 2 februari ek. Alhoewel dit nog wat voorbarig is, wordt dat niet uitgesloten. Immers, Walesa zou in februari in België zijn voor een katholieke bijeenkomst, en dit zou een mooie gelegenheid zijn voor de KUL om eens extra promotie voor de unief te voeren. Dit is trouwens de enige bedoeling van deze festiviteit. Er werden nog een aantal andere namen genoemd als voorstel voor een eredoctoraat, maar moest de KUL Lech Walesa verwelkomen, dan zullen deze slechts in de schaduw staan.

Bibliotheek

In aanwezigheid van Prof. Theo Peters, voorzitter Centrale Bibliotheekraad, en Dhr. Jan Roegiers, hoofdbibliothecaris, besprak de AR een voorstel tot reorganisatie van de centrale bibliotheek. Het voorstel is een uitwerking van een genomen optie : decentralisatie van de literatuur en centralisatie van de logistiek. Het resultaat van het voorstel is een organigram van het universitaire bibliotheekwezen en een personeelplan voor de centrale bibliotheek.

Mogelijk komen er vier campusdiensten : Geneeskunde, Exacte Wetenschappen, Gedragwetenschappen en Geesteswetenschappen. Deze diensten zouden de bibs van de resp. Faculteiten en Departementen overkoepelen voor het bestellen en catalogiseren van nieuwe publicaties. De kleine Facultaire en Departementale bibs organiseren dan de gespecialiseerde literatuur. De centrale bibliotheek zorgt ten slotte voor de algemene coördinatie, de automatisering en voor het opstellen van een centrale catalogus van de hele universiteit.

De centralisatie van de bibliotheek is een zeer goede optie : immers komen de boeken dan naar de gebruikers, waaronder ook de studenten, hetgeen de toegang tot de bibs zonder twijfel vergemakkelijkt. Een punt dient, volgens de studenten, ter harte genomen te worden : de uniformisering van de uitleenfaciliteiten en de bibliotheekreglementen. Nu is de situatie zo dat men niet overal boeken mag ontlend, dat men als student uit een andere Faculteit anders behandeld wordt dan een student van de eigen Faculteit, enz. Misschien maakt de AR hier werk van.

Jan Sempels
studentenvertegenwoordiger
in de Academische Raad.

Studentenvertegenwoordiging Akademische Raad 1981-'82

Luc Devisscher

student van de Faculteit Godgeleerdheid, 2de licentie godsdienstwetenschappen
ervaringen in het medebestuur : POC Godsdienstwetenschappen (79-80, 80-81 en 81-82) en Faculteitsraad Godgeleerdheid (80-81 en 81-82)

kringwerking : coördinator van Katechetika (Theologische Kring)
lid van de Algemene Vergadering van Kringraad (als Katechetika-vertegenwoordiger)

Axel Haelterman

student van de Faculteit Rechtsgelerdheid, 2de licentie rechten

Krunkelsven (Geneeskunde), J. Sempels (Wetenschappen). 6) waarnemers : G. Verniers (Verslaggever), G. Schiepers (Regeringsafgevaardigde).

Rekencentrum

Reeds in Veto 08/07, kan men kennis maken met een overzicht dat de problematiek van het Rekencentrum schetst. Op deze AR diende een eerste beslissing hieromtrent genomen te worden : welke zal de weerslag zijn op de budgetten van de Faculteiten na de splitsing van de computergemeenschap KUL-ORDA-B die het Rekencentrum exploiteert ? Uit de discussie bleek dat niet alle Faculteiten evenveel gebruik maken van de computer. Sommigen zouden meer

ervaringen in het medebestuur : Faculteitsraad Rechtsgelerdheid (80-81 en 81-82)

kringwerking : lid van het VRG-presidium
lid van de Algemene Vergadering van Kringraad (als studentenvertegenwoordiger AR)

Patrik Van Krunkelsven

student van de Faculteit Geneeskunde, 4de doctoraatscandidaat
ervaringen in het medebestuur : Faculteitsraad Geneeskunde
kringwerking : praesius van Medica

Jan Sempels

student van de Faculteit Wetenschappen, 2de licentie informatica
ervaringen in het medebestuur : Faculteitsraad Wetenschappen (79-80), Departementsraad Wiskunde (78-79 en 79-80), POC Informatica (80-81 en 81-82) en Academische Raad (80-81)
kringwerking : gewezen praesius van Wina (79-80)
lid van de Algemene Vergadering van Kringraad (als studentenvertegenwoordiger AR).

Monta

express

rekken

Monta express rekken zijn samengesteld uit jukken en planken in de volgende maten:
JUKKEN - Hoogte: 89, 153, 179, 211, 232, 264 en 295 cm
Diepte: 30, 40, 50, 60 cm
PLANKEN - Lengte: 90, 100, 120 cm
Breedte: 30, 40, 50, 60 cm
Dikte: 18 mm

Monta express biedt U ruimte in de breedte, in de diepte en in de hoogte. U ziet het, met Bruynzeel kunt U alle kanten uit.

VERDELER: **acco**

KANTOORMATERIAAL

- bureaulampen
- (boeken)rekken
- rekenmachines
- labojassen
- schrijfmachines
- campinggas ...

LE DEN

- 15 %

Tiensestraat 134-136

De neoliberale heimwee naar de jaren '30

Juchkreten en hoop scheidte men de zondagnacht van 8 november en de volgende maandagmorgen af van de aangezichten van zowel de overwinnaars van de jongste verkiezingen als van haar publieke achterban. Vlaanderen en Wallonië verwierpen immers duidelijk de immobiele verstaatsingspolitiek van de verdwijnen-regering. Het uur van de economische heropleving leek nabij. Lang leve het neoliberalisme!

De winsten van de Belgische ondernemingen moeten opnieuw opgevoerd worden wil men ze terug concurrentieel maken door nieuwe investeringen en voordeliger relatieve prijzen. De neoliberale remedies voor deze "Belgische ziekte" zijn ondertussen algemeen bekend: vermindere belastingen (ook die van de gezinnen), vermindere loonkosten van de bedrijven en verhoog hierdoor de produktie, de werkgelegenheid zodat zowel de begroting als de handelsbalans weer de evenwichtstoestand zouden bereiken. Kortom: de inefficiënte staatsbureaucratie moet haar handen nu maar eens leren afhouden van het vrije marktmechanisme dat automatisch leidt tot de grootst mogelijke welvaart.

Met deze slogans, die ook Margaret Thatcher en Ronald Reagan naar klinkende verkiezingsoverwinningen leidden heeft het liberaal réveil vele ontstane kiezers in haar deflatoire web gelokt. In een sado-masochistische bui durf ik alleen hopen dat ze hun programma daadwerkelijk gaan uitvoeren. Dit zal het kiesgedrag van het kiezerskorps in elk geval veel kritischer en bewuster maken wil het geen tweede maal in dezelfde demagogische val lopen. De vorige wereldcrisis, in de jaren '30, wordt wel eens omschreven als de zwanezang van het strikt-liberaal economisch beleid. De liberale markteconomie stuitte in elkaar zodat Adolf Hitler en John Maynard Keynes de kans kregen en grepen om zich in de geschiedenisboeken te werken. Na de tweede wereldoorlog veranderden de economische structuren op twee niveaus: Vooreerst had men de (onvermijdelijke) evolutie van zuivere concurrentie tot oligopolie of monopolie-kapitalisme en tegelijk groeide men naar een stelsel van gemengde economie waarin de overheid een steeds duidelijker rol ging vertolken. Grote organisaties (oligopolies, overheid, vakbonden) namen stelselmatig de markt van de markt over en beheersten (?) zo het loon- en prijsvolume met de inflatoire gevolgen vanden. De deflatie van de jaren dertig leidde tot de inflatie van de huidige crisis. Beide crises worden nog verergerd door massale werkloosheid, gapende deficits, lage winstvoeten, hogere interestvoeten en een duidelijkere polarisatie tussen rijk en arm. Toch dreigen koopkrachtvermindering en overproductie de complexiteit van de huidige Westerse crisis nog te vergroten: naast inflatoire kenmerken worden we nog eens opgescheept met de deflatoire ziekten.

Deflatoir beleid

In zulk een deflatoir beleid dreigt de Belgische economie onder liberaal bewind te verzeilen. De de-

magogie achter de neo(?)-liberale heimwee ontmaskeren zal de volgende jaren de taak worden van de nieuwe generatie economen met een toekomst voor hen, en geen verleden achter zich. Want het lijkt waanzinnig absurd dat deze "nouveaux économistes" maar al te graag teruggrijpen naar het verleden terwijl ze juist door de geschiedenis in het ongelijk werden gesteld en ze bovendien nog vergeten dat we ons in 1981 in een totaal anders mondiaal economisch krachtenveld bevinden. Het negentiende-eeuwse liberalisme heeft overduidelijk haar failliet bewezen en is zeker geen oplossing voor de huidige economische wereldcrisis. "Le défi mondial" ligt juist in een globaler, sociaal en technologie-intensiever wereldbeleid dat met beide handen de uitdagingen van de derde Golf aangrijpt en zo deze nieuwe economische orde inschakelt in een humaner socio-politieke ordening die tot een hogere welvaart voor allen leidt. Vooral de jongere, progressieve krachten moeten dynamisch en toekomstbewust de strijd aangaan tegen de gebruikelijke nostalgie van de conservatieve machthebbers in crisistijd die zich vergrijpen aan louter defensieve maatregelen. Crisissen lost men nooit op met de tijd terug te draaien, wel met een gedurfd beleid dat zich insluit in de (hoopvolle) toekomstperspectieven.

Elke econoom en politicus is het er wel mee eens dat de belastingdruk nauwelijks nog verhoogd kan (mag) worden. De haffer-curve zoals ze geïntegreerd is in de Amerikaanse supply-side economics toont immers de economische inefficiëntie aan van stijgende belastingen (na een bepaalde grens leiden hogere belastingen druk alleen tot lagere belastinginkomsten). Een belastingvermindering is wenselijk op voorwaarde dat de openbare schuld er niet door vergroot. Daarom eist de neoliberale politiek een aanzienlijke vermindering van de overheidsuitgaven en vanaf hier knelt het hele demagogische schoentje. Wil men het begrotingstekort vermindere, wat levensnoodzakelijk is voor de financiële houdbaarheid van ons land, moet men drastisch snoeien in de hele sociale (diensten) sector, m.a.w. moet men de koopkracht van de bevolking aantasten. Men weigert hulp aan bedrijven in moeilijkheden, men vermindert de werkgelegenheid in de overheidssector, men "zuivert" de sociale zekerheid, men sleutelt aan het indexstelsel om op ondernemersvlak verlaagt men de loonkosten.

Koopkracht - vermindering

Deze ontluikende devaluatiepolitiek lijkt op het eerste gezicht aantrekkelijk - minder belastingen, begrotingsevenwicht, evenwicht in de handelsbalans, meer geld voor toekomstgerichte gezonde bedrijven, bedrijven terug concurrentieel op de Europese markt - ware het niet dat ze de Belgische economische feiten totaal verلوحت zodat ons land met zulke inleveringspolitiek regelrecht afsteven op een economische en vooral sociaal ineenstorting. Ter argumentatie de volgende bedenkingen:

- Een koopkrachtvermindering schaaft vooral de binnenlandse afzetmarkt van KMO's, middenstand en kleinere industrie. Aangezien de Belgische verbruiker zeven tienden van zijn uitgaven besteedt aan eigen produkten en diensten loopt zulke politiek uit op een deflatie-spiraal: minder koopkracht, dus minder afzet, dus minder productie, dus meer werkloosheid, dus minder koopkracht. De overige drie tienden, die aan import besteed worden, zijn nu nog onontbeerlijk voor ons economisch overleven (bv. grondstoffen, energie). Deze deflatiespiraal zou nog aangewakkerd worden door de buitenlandse (anticipatieve) deflatiegolf (of devaluatiegolf).

- Een koopkrachtvermindering brengt de openbare financiën in steeds grotere moeilijkheden wegens de onafwendbare inkomstenderving (minder directe en indirecte belastingen door de gedaalde koopkracht), wegens verminderde bijdragen aan het stelsel van sociale zekerheid, wegens het stijgende aantal faillissementen, wegens de uitgavenstijging omwille van bruusk stijgende werkloosheid. Begrotingsdeficits zullen toenemen, de overheid zal meer moeten lenen op de kapitaalmarkt en dat zal op zijn beurt de interesten zeker niet verminderen en de investeringsdrijf niet bevorderen.

Investeren ja, aanwervingen nee

- Veronderstel dat de liberale maatregelen de winsten van de overlevende ondernemingen opdrijven. Wie kan garanderen dat het inleveringsbeleid gaat leiden tot produktieve, arbeidsintensieve investeringen? Het lijkt eerder logisch dat de ondernemer ofwel zijn winsten gaat investeren in risicomijdend kapitaal (beleggingen in obligaties, in goud, in buitenlandse banken, enz.) i.p.v. in risicodragend kapitaal, ofwel dat hij zich zal laten verleiden door rationaliseringsinvesteringen. In Japan is de lage loonkost juist de oorzaak van arbeidsbesparende innovatie-investeringen. Een hogere belasting op arbeidsbesparende investeringen is ook geen alternatief omdat er dan automatisch minder gaat geïnvesteerd worden, wat ook nefast is voor de arbeidende bevolking. Beide ondernemingsbeslissingen doen de werkloosheid, dus ook het begrotingsdeficit, eerder toenemen, wat zelfs voor liberalen onmenselijk is, al was het maar omdat ze er geen verkiezingen mee wnt.

- De hoge rentevoeten worden steeds gigantischer probleem voor de bedrijven, omdat ze door de crisis meer en meer op externe financiering toegewezen zijn. Vooral kleinere bedrijven lijden fel onder de interestlast, die duidelijk een internationaal kwaad is. Willen we massale kapitaalvlucht naar het buitenland, dan moet ons rentepeil even hoog blijven als in het buitenland. Ook de liberale bezwaren dat de overheidsleningen de rente zo hoog doen oplopen berust op een fabel. De overheid roomt verhoudingsgewijze hetzelfde deel af van de kapitaalmarkt als in de jaren zestig (ca. 50%).

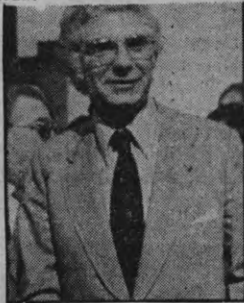
- Zelfs de E.E.G. komt met recente studies op tegen de liberale en patronale dogma's. Ze berekende in maart

1981 niet alleen dat de produktiviteit van de Belgische verwerkende nijverheid tussen 1971 en 1980 met 5,6% per jaar is gestegen (de grootste stijging binnen de E.E.G.) maar ook dat het stijgingsritme van de lonen is afgenomen. Wanneer men de wisselkoersen meerekent ziet men dat de arbeidskosten gemiddeld met 0,8% per jaar gestegen zijn, tegen 1% per cent voor Nederland, 2% per cent voor Duitsland en 0,4% voor Frankrijk. Meer nog: sedert 1977 (terwijl de N.B.B. voor haar recente economische analyses slechts tot 1978 cijfers gebruikte) stijgt de gemiddelde loonkost in de E.E.G. nog, terwijl hij

in België de lonen konstante blijven. Konklusie van de E.E.G. (nog vóór de Maribeloperatie en vóór de herschikking van de wisselkoersen): noch de loonstijging, noch de loonhoogte tasten de concurrentiekracht van de Belgische industrie aan. Loonkosten vormen slechts een onderdeel van de totale bedrijfskosten. Interest-, energie-, grondstoffen-, technologie-, beheerskosten vormen het andere (beschermde) luik van de kostenstructuur. Misschien kan men zich ook eens de moeite getroosten aan deze kosten iets meer aandacht te besteden.

- Er mag ook geen twijfel rijzen omtrent de oorzaken van de enorme economische expansie van de jaren vijftig, zestig en begin de jaren zeventig. Deze indrukwekkende groei werd voornamelijk gestuurd door de multinationale ondernemingen in samenwerking met de expansiewetten van de overheid. Dezelfde grote concerns richten zich momenteel, in het kader van een omschakeling in de internationale arbeids- en industrieherverdeling, meer en meer naar de ontwikkelingslanden waar de grondstoffen veel lager zijn en de grondstoffen voorhanden liggen. Hint voor de liberalen: als we het loonpeil in België nu eens deelden door tien zouden onze bedrijven dadelijk terug concurrentieel zijn met de

landen in de ontwikkelingslanden. Voer voor de volgende verkiezingscampagne? - Inherent aan het liberale vrije-marktsysteem zijn de machtsconcentraties die eruit voortvloeien. Winstmaximalisatie vormt op de lange duur monopolies, grote concerns roepen vakbonden in het leven, de overheid krijgt een steeds grotere taak te vervullen als machtsblok. Paradoxaal lijkt het idee dat zij die de terugtocht naar de vrije markt prediken om dit te bereiken eerste hun eigen achterban moeten ontbinden en dit met de steun van haar grootste vijand: de over-

Verrijking

Eveneens onvermijdelijk bij een eventuele liberale renaissance is de verrijking van de rijken (vooral nu door de enorme interestvoeten het inkomen van de kapitaalkrachten op vijf jaar tijd bijna dubbel zo snel steeg als de inkomens van de loontrekkenden) en de verarming van de armen of minderbevoegden (zieken, werklozen, gehandicapten, gepensioneerden, gastarbeiders, enz...). Deze verarming maakt steeds meer mensen onvrij, en waar staat het liberalisme dan nog voor? Zulk systeem is sociaal onrechtvaardig en gelukkig in deze tijd ook sociaal onuitvoerbaar. Je

Vervolg op blz. 5

7 tot 12 dec. *** WEEK v/d KREATIEVE MUZIKANT

Demonstratie van diverse toestellen: o.a. het FOSTEX-gamma, materiaal van ACCESSIT THE GREAT BRITISH SPRING

Allemaal prachtmateriaal voor een betaalbare prijs!

bij SELV Vital Decosterstraat 75 3000 Leuven 016/226189 telkens van 14 tot 19 u.

afgebeeld materiaal:

- FOSTEX model 250: mengtafel & recorder 4 kanalen + diverse mogelijkheden, remix mogelijk Dolby C, cassette op dubbele snelheid

- FOSTEX model A-8: achtpoortbandopnamer, opname op gewone bandbreedte (voordeliger in gebruik) Dolby C, pitch control, lichtgewicht 13 kg

- FOSTEX model 3050: digital delay, veel mogelijkheden, zeer gunstige prijs, schitterende kwaliteit

niet afgebeeld: THE GREAT BRITISH SPRING: de betere voor voor studioluik

P.S. deze week is er bij SELV een opnamestudio opgebouwd. U hebt er de kans om persoonlijk een eindmix te maken!

Vervolg van blz. 4

De staat speelt een rol : Assepoes bv.

zet nooit ongestraft een miljoen werklozen op straat. Om haar verkiezingsplan te kunnen uitvoeren zal de liberale partij en haar geestverwanten steeds meer tot autoritaire maatregelen genoodzaakt zijn, wat tot een nog duidelijker verrechtiging van onze maatschappij leidt. Met verregaande gevolgen voor de vrijheid van de bevolking. De weg naar diktatuur ligt dan ruim open en zal weeral blindelings gevolgd worden door een grote massa die niets meer te verliezen heeft en alle hoop afstemt op een charismatische leider. De liberale heimwee naar de jaren '30. In het licht van de voorbije verkiezingen geldt zeker de uitspraak van Jef Geeraerts : "Hooggestemde slogans moeten altijd een slecht geweten en inkompetentie verbergen."

III

De PVV-PRL-verkiezingsoverwinnaars richten hun pijlen vooral op de hoge belastingen- en loonlasten en op de immense staatsuitgaven die zij ontasakern als DE te overwinnen kwaal van de voor hen simpele, Belgische ziekte. Hun eng economisch inzicht kan men vlug de das omdoen met al even ongenueerde feiten. Hoe komt het dan dat Zweden en Denemarken met een veel hogere belastingdruk dan Spanje, Portugal, Griekenland en Italië een veel hoger welvaartspeil hebben bereikt dan deze laatste vier landen ? Hoe komt het dan dat men in 1980 in Denemarken na dezelfde inleveringspolitiek (toen ook noodzakelijk voor de heropleving van de economie) via een daling van de reële lonen met 3%, een devaluatie van de kroon en een schrapping van de olie uit de index een ongeziene economische 'opbloei' teweegbracht onder de vorm van : daling van de binnenlandse vraag met 4%, stijging van de werkloosheid met 3% van de beroepsbevolking, daling van de investeringen met 15%, enorme toename van het overheidsdeficit ? Hoe komt het dan dat met Willy De Clercq als minister van Financiën de staatsuitgaven stegen met 14,2% terwijl ze in roomsrode koalities gemiddeld stegen met slechts 10,8 procent ? Zou het niet verstandiger zijn de oorzaken van de crisis te bestrijden i. p.v. de gevolgen ervan node-loos op te blijven en elektroaal uit te buiten ?

Alleen een progressieve, toekomstgerichte en meer pragmatische economische politiek kan ons nog uit het economische en socio-politieke moeras slepen. Met gezond verstand en een efficiënte politiek, wars van ideologische prietpraat moeten we de crisis proberen af te wenden.

De staat is de grote zondebok van monetaristen, neoliberalen en supply-side economen. De staat die na de W.O. II gezorgd heeft voor de heropbouw van de Westerse economie en hoofverantwoordelijk is voor de ongeziene economische groei en welvaartsexplosie van de jaren '50 en '60. De staat was toen onmisbaar voor het bedrijfsleven : ze zorgde voor de expansiewetten, voor stabiliteit op de internationale geldmarkten, voor internationale handelsovereenkomsten, voor wetgevingen tegen economische misbruiken, voor een rechtvaardiger verdeling van het nationaal inkomen, voor het stelsel van de sociale zekerheid, voor de werkgelegenheid, de investeringen, het monetair beleid, kortom : zonder de staat bereikte het Westen nooit haar huidige welvaarts- en welzijnspeil. De staat vervangt de liberale markteconomie door een sociale markteconomie, ze corrigeert de onefficiënte en onrechtvaardige gevolgen van een liberale economie. De staat strijdt op twee fronten waar de ondernemers aleens falen : ze steunt bedrijven in moeielijkheden en steunt technologische innovatie-investeringen. Japan toont aan hoe een niet door bureaucratie langgelegde staat op een efficiënte manier de liberale economie naar een hogere welvaart stuwt. Daar weten de ondernemers zich gesteund door de staat, ze vertrouwen de toekomst, lopen over van ideeën, maken toekomstgerichte producten, grote concerns werken samen met kleinere ondernemingen i.p.v. ze te verpletteren. De staat stimuleert de vrije markt, de innovatie, de produktiviteit van de arbeiders (3% hoger in Japan dan elders). Er is dus meer dan ooit, zeker nu in crisistijd, een enorme rol weggelegd voor de staat.

Niemand kan natuurlijk ontkennen dat de Belgische overheid met haar logge, komplekse en inefficiënte bureaucratie heel wat fouten op haar aktief heeft. Het immobilisme, de verstarring en de kortzichtigheid vormen belangrijke obstakels in een toekomstgericht economisch beleid. Het conservatisme en de defensieve houding van zowel overheid als ondernemingen vormt de kern van de Belgische ziekte. Enkel een toekomstgericht overheidsinterventionisme in een vernieuwde vrijmarkt-structuur biedt hoop. De privésektor alleen kan niet zorgen voor een economische opflakking zonder een vruchtbare samenwerking met de staat. Beiden moeten ze herstructureerd worden willen ze niet verantwoordelijk gesteld worden voor de ineen-

Vervolg op blz 11

Dooprevue Germania

11 november. Doop 1ste kan Germaanse. Veel volk, lol, ambiance. En dan in het Lido, de afsluiting van de namiddag, de opening van de avond (nacht) : de revue ! Een hele groep Germanisten (in spe) hebben heel wat tijd en werk gestopt in deze revue, en het resultaat was navenant. Zaal Lido zat stampvol met alles wat er in Germaanse vertegenwoordigd zit : stoere kerels, zachte meisjes, enz... En allen wachtten op de revue.

Nadat het doek opgegaan was (er was geen doek, maar enfin, bij wijze van spreken) volgden korte sketches elkaar op, met de doop van Clovis als een rode draad doorheen het stuk. Alles wat vertoond werd had ergens iets met een doop te maken. En op het balkon zaten twee types (cfr. Stadler en Waldorf van de Muppet-show) om op alles

hun commentaar en kritiek te geven. Het geheel was doorspekt met heel wat fantasie en humor, en de zaal genoot van het spektakel.

Om maar enkele sketches te noemen : een troep mensen staat op het podium, schijnbaar zomaar wat te treuzelen. Maar dan begint ze een hoop woorden met "doop" op alle mogelijke manieren naar voor te brengen. Droevig, geestig, wild, bedeesd wordt de doop de zaal ingestort ; en wij maar lachen. Meneer pastoor was ook present op de revue. Hij doopte eerst enkele baby's aan de Noordpool, met bevroren water en

bevroren baby's, en was ook bij de pygmeeën, in een totaal andere sfeer, in een totaal ander klimaat, maar met een even rampzalige doop. Ook het kunstapect was volop aanwezig in de revue. Drie schattige jongheeren dansten een ballet, waarbij de zaal gewoon niet ernstig kon blijven. En toen de muziek enkele toeren sneller gespeeld werd, werd het nog komischer. Maar het subtiel samenspel der bewegingen, de ingestudeerde danspasjes, de ritmische armwendingen, de hoog-

staand-gecultiveerde houdingen van de drie dansers was het bekijken wel waard.

En wie kent Dallas niet ? In de revue van Germania was Dallas een aaneenschakeling van drinkpartijtjes en geroddel (op band) (net zoals op de televisie trouwens), maar komisch genoeg. De doop van Clovis was de rode draad van het stuk. Helemaal in het begin werd Clovis als een klein mannetje voorgesteld, die met de beste wil van de wereld niet gedoopt kon worden. Dan werd er in de heilige mis plots een fuif gehouden, dan vergat meneer pastoor alle benodigdheden, maar gedoopt werd Clovis niet. Toen hij in het laatste stuk eindelijk bereid was om zijn geloof met het nodige vocht te bezegelen, zeg hij neer in een overvolle waterkom, om daar smartelijk te verdrinken. Het was een bonte bedoeving, daar in het Lido. Hopen dat het volgend jaar deze traditie op een even succesvolle manier voortgezet zal worden, en ... bedankt aan allen die meewerkten. Met inzet, succes verzekerd !

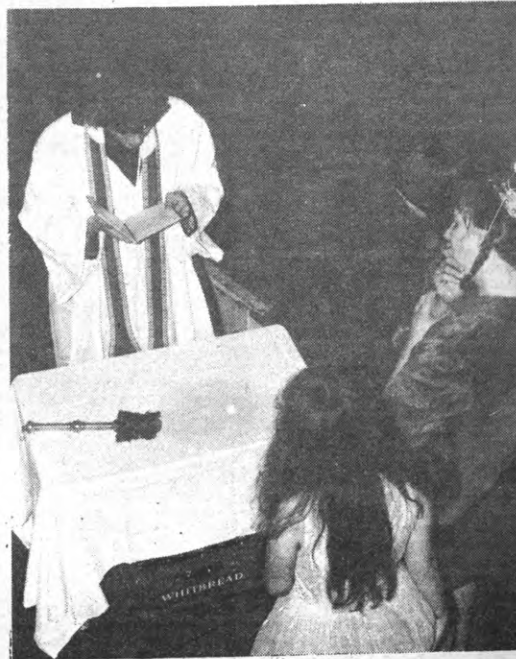
Politika presents

Maa. 30 nov. :
20u30 : Schaaktornooi en schaakles (wie kan brengen een spel mee), in Politika.
Woe. 2 dec. :
21u : Film : Rosie the Ri-

Don. 26 nov. :
20u-21u : volleybal (vr.)
21u-22u : volleybal (man.) (kandidaturen tegen licenties)
21u : voetbal tegen kafee "Kluisjee" (man.)
dit alles in 't sportkot. (Wergroep SPORT)
22u : Kafee chantant : Jan en Soumi, in Politika.

veter, i.v.m. vrouwenproblematiek en ingericht door werkgroep cultuur i.s.m. werkgroep feminisme. (in 't CECOWE)
Maa. 7 dec. :
21u : volleybal (vr.) : 1^e kompetitiewedstrijd tegen Theologie, in 't Sportkot.
21u : Fuif 2^e KAN t.v.v. het weekend, in 't ISOL.
Van Woe. 9 dec. t.e.m. Zat. 12 dec. : WEEKEND 2^e KAN ! in Langdorp, Kabouterland.
Don. 17 dec. :
Fuif van Poi en Sok in ISOL. (geen deftige dagen : komen op 13 en 14 januari).

10de vrouwendag te Antwerpen Geachte Dames en euh... heren

11 november en terwijl de ene helft van Vlaanderen Wapenstilstand vierde ging de andere helft door met de strijd; op 11 november vindt namelijk traditiegetrouw de Vrouwendag plaats, de landdag van het feminisme. Plaats van handeling was de Elisabethzaal te Antwerpen en het program-maboekje vermeldde twee thema's: een Balans van 10 jaar vrouwenstrijd en Vrouwen tegen de crisis. Veto was er ook en distilleerde voor u, tussen standjes en teater, de dilemma's van het feminisme.

De panelleden van het debat rond "10 jaar vrouwenstrijd" vertegenwoordigden alle "strekkingen" die vandaag binnen het feminisme leven. Sara Masselang vertedigde de ACV-vakbonds-vrouwen, Greta Geens en Els Slot spraken respectievelijk voor de vlucht- en vrouwenhuizen, Ida Dequecker voor Fem-Soc en

en laten wat ze willen, precies als in de goede oude tijd."

Ook uit een interview met Lillian Rubin, eveneens één van de voorvechtsters in de Amerikaans feministische strijd blijkt dat optimisme een enigszins lichtzinnige houding is. Zij komt tot de volgende conclusie: "Je kan niet optimistisch

en ze doen het, ze doen het zo vreselijk slim."

En over abortus gesproken: zelfs in Italië waar abortus al een paar jaar gelegaliseerd is blijkt de katholieke kerk de hetze rond dit probleem nog steeds niet als afgedaan te beschouwen. Getuige hiervan is wel haar aanpak van een paar maand geleden, waar ze ook de afschaffing van de bestaande wetten eiste, wat tenslotte op een nationaal referendum uitliep. De Roomse heren moesten dit keer wel het onderspit delven, maar hoe lan men de onverhoede aanvallen van dergelijke instanties kan blijven incasseren is zeer de vraag. Om te vermijden dat ook hier het feminisme langzaam maar zeker tot de folklore gaat behoren lijkt het meer dan ooit aangewezen om een grondige bezinning aan te gaan over enkele problemen die al jaren acuut maar onopgelost blijven voortwoekeren.

Na die 10 jaar vrouwenstrijd blijft nog veel onduidelijk. Dat bleek o.a. uit de tekst van de discussie die het debat voorafging. Is de vrouwenstrijd een deel van de klassenstrijd of de strijd tegen het patriarchaat... of beide? Een kleine schets van de ontwikkeling van het feministische ideeëngoed de voorbije 10 jaar.

Het idee dat in het begin vooropstond was: deelname van vrouwen aan het openbare leven bevorderen. Arbeid herverdelen, en wel zo dat ook de man zijn deel van de huishoudelijke taken op zich nam. Daarnaast ontmaskerden de Dolle Mina's "jonge-meisjes-dromen" over huwelijk en kinderen met vragen aan jonge bruidjes als: "En wie haalt straks het haardotje uit de gootsteen?" De resultaten van al deze acties bleven miniem - helaas. En veel vrouwen

hadden het ook niet zo begrepen of de links-agressieve opstelling van de Dolle Mina's:

Hoe hard men ook trapt tegen het maatschappelijk raderwerk, het draaide vrolijk verder; er was (is) iets fundamenteel mis met deze machine, was de conclusie die vrouwen in praatgroepen, huiskamers en op universiteiten trokken. Het begrip masculiene cultuur was geboren. De enige manier om deze - van mannelijk chauvinisme doordrenkte - samenleving teniet te doen was het ontwerpen van een vrouwelijke tegencultuur, waar alles heel anders zou zijn. Een cultuur waarin vrouwelijke waarden de toon zouden aangeven. Een veel aardiger cultuur overigens. Mannen waren, - om het eenvoudig voor te stellen - tamelijk vreedzaamde kinderen die zich uitsluitend met infantiele "machtsspelletjes" bezighielden. De gevolgstrekkingen waren snel gemaakt: vrouwen moeten mannen negeren zolang ze de macht niet hebben. In de verre toekomst kunnen ze dan a) afgeschaft, b) her-

opgevoed worden.

Een illustratief tekstje uit "DE FEMINIST":

"Feministen zijn we als we de banden met mannen verbreken en de onderlinge verschillen overwinnen. Als we ons vrouwen in de mannelijke samenleving opzeggen en de mannen onze liefde onthouden...."

Dit valt ook te zien als een pleidooi voor 'principeel' lesbisch zijn. Onafgezien het feit wie het in deze discussie bij het rechte eind had, bleek een grote groep vrouwen bedenkingen te hebben bij de discussie zelf en de radicaliteit ervan. Voeg daarbij dan nog dat vrouwen al evenzeer "verzuimd" zijn als mannen, en de mogelijkheid van één vrouwenfront met een gemeenschappelijk programma lijkt zo goed als uitgesloten. Het valt trouwens vaak voor dat de 'voorhoede' heel moeilijk voeling krijgt met de basis. En toch is het de bedoeling om tot dat ene front te komen. We trachten hier een korte opsomming te geven van de topics die in de belangstelling staan.

Mie Dierckx tenslotte stond voor het radikaal-feminisme. Elk van hen zette in zo'n 10 minuten de feministische verwezenlijkingen van het laatste decennium uiteen vanuit haar standpunt. Rita Mulier, moderatrice van het debat en tevens eerste spreker vatte alles samen in een slotoverzicht. Zij zag een heel aantal redenen tot voorzichtig optimisme: niet alleen is er in de voorbije jaren een reeks wetten door het parlement geloodst waardoor heel wat discriminatie op basis van geslacht verdwenen is, maar ook de basis kwam in beweging met "...in hun praat- en andere groepen, hun huizen, opvangcentra, cursussen... zijn als paddestoeien uit de grond geschoten en houden stand..."

Deze optimistische noot werd echter onmiddellijk genuanceerd door een verwijzing naar de crisis die het meer dan ooit nodig maakt om er over te waken dat de verworven rechten behouden blijven en verder te strijden met dezelfde vastberadenheid indien het feminisme in de volgende tien jaar niet in het slop wil geraken.

Dat die vrees niet helemaal ongegrond is blijkt uit de evolutie die het Amerikaanse feminisme, een beweging die bijzonder sterk was in de jaren '60 en '70, nu doormaakt. Betty Frieden, 'godmother' van het Amerikaanse feminisme, schreef daar onlangs het volgende over:

"Het lijkt wel alsof het bericht de wereld ingestuurd is dat we onze zaak verloren hebben. Ze hebben het idee dat ze met vrouwen kunnen doen

zijn in deze tijd. Wie dat nu is is een politieke naïeveling. Ik zie geen vooruitgang, nu. We kunnen niets doen - het enige is de winst beschermen die we gemaakt hebben. We moeten zoeken naar onze natuurlijke bondgenoten, we moeten zoeken waar onze steun vandaan kan komen, en waar we het geld lospeuteren om op de been te blijven. Wat in dit land gebeurt, bijvoorbeeld de groeiende anti-abortusbeweging: het is verschrikkelijk, ze hebben miljarden gulden te besteden aan propaganda...

"Vrouwen tegen de crisis" was het thema van een tweede debat: binnen de vrouwenbeweging wordt namelijk gevreesd - dit wordt bevestigd door recente voorstellen en maatregelen - dat de economische crisis zal afgewenteld worden op de "zwakste", in casu de vrouw. Statistieken tonen bv. aan dat het overgrote deel van de werkloze vrouwen zijn; heel wat vrouwen worden van de dop geschorst op grond van de bepalingen betreffende langdurige werkloosheid en het gevaar bestaat dat vrouwen enkel nog part-time tewerkgesteld zullen worden.

Marijke Colle (femsoc-groepen) meende dat feminisme en sociale strijd onverbreekelijk verbonden zijn: de economische crisis schreeft de gelijk-

berechtiging van de vrouw terug; vrouwengroeperingen moeten één front vormen en ijveren voor een algehele arbeidsduurvermindering.

Marina Hoornaert (ABVV) zag de economische onafhankelijkheid van de vrouw bedreigd door de crisis: ten gevolge van besparingen in de kollektieve sektor (crèches, kinderopvang) zouden heel wat taken terug ten laste komen van de vrouw zelf, wat buitenhuiswerken heel wat moeilijker zou maken. Binnen de vakbond moeten de vrouwen daarom een drukkingsgroep vormen, en vrouwvriendelijke voorstellen doen verdedigen door de vakbond.

Annie Uytbroeck (PVV) zei niet veel tenzij iets over chips en Suzanne Coutaert (radicaal-feministen) was van mening dat men zich niet mag blindstaren

De crisis tegen de vrouw

De crisis: de vrouw tegen de crisis

op de crisis: abortus, verkrachting en vrouwenmishandeling zijn even belangrijke strijdpunten en de fundamentele onderdrukking is niet de economische, maar de patriarchale.

Tot slot benadrukte Ireen Daenen het belang van vormingswerk voor arbeiders als eerste stap naar bewustwording: door de crisis komen de subsidies voor vormingswerk echter in het gedrang.

debat verliep rimpelloos hoewel de eenparig beleiden frontvorming wel enkele tegenstellingen bleek te verbergen: PVV-vrouw Anemie Uytbroeck kreeg van panel en zaal enkele stekelige opmerkingen over de onverenigbaarheid van vrouwenreizen en PVV-demagogie te incasseren; zij riposteerde met een opmerking over slechte verliezers, waarna het debat niet naar aardde in een ordinaire scheldpartij. Tot slot werden een aantal resoluties gestemd die aan de formateur zullen overgemaakt worden: de Vrouwendag eist een betere vertegenwoordiging van vrouwen in alle politieke organen, een goede abortuswetgeving en in afwachting het opschorten van vervolgingen, halt aan de massale schorsingen van vrouwen aan de dop en het afremmen van part-time tewerkstelling.

Femina Ludens

In het oog springend is de vraag of de vrouwenbeweging met pluralisme te verenigen valt. De felheid waarmee Anemie Uytbroeck van de PVV-vrouwen aangevallen werd tijdens het tweede debat, doet veronderstellen dat onder de 'voorhoede' van de vrouwenbeweging een vage consensus bestaat over de noodzaak links te zijn. Maar de voorhoede is het leger nog niet, en ook die voorhoede blijft bakkeleien over socialisme, klassenstrijd en de vrouw.

Dat brengt ons op de meer ideologische (en godsdienstige) motieven die meespeelen. Eerst en vooral kan de vraag gesteld worden waar die onderdrukking vandaan komt: ligt de kapitalistische maatschappij hieraan de basis, of zijn die onderdrukkingsmechanismen inherent aan de man zelf. De Femscs-groepen die de marxistische theorie in een feministisch perspectief stellen voelen eerder voor het eerste antwoord, terwijl de radicaal-feministen eerder het laatste zullen aanhangen.

Deze respectieve overtuigingen beïnvloeden in niet geringe mate de discussie over het al dan niet samenwerken met mannen.

En tenslotte blijft er nog de vraag of wettelijke en administratieve verbeteringen een reële impact hebben. De crisis doet deze discussie weer hoog opblazen. Niet onterecht, want ondanks een verregaande gelijkberechtiging van man en vrouw in de wet, komt daarvan in de praktijk maar

bar weinig terecht. Zoek als vrouw, anno '81, maar eens werk... Deze problematiek drijft de meer radicale vrouwen en de vakbondsvrouwen dan weer uit elkaar. De vrouwen in de vakbond hebben bv. de neiging toe te geven op een part-time regeling van arbeid, voor femscs is dat onaanvaardbaar.

En dan is er nog één, bijna legendarisch, heet hangijzer: abortus dus. Daarmee kan je niet aankomen bij christelijke vrouwen; voor hen is abortus moord. Punt. Anderen kunnen echter heel wat argumenten voor abortus aanhalen. Dat de vrouw zelf beslist wanneer zij een kind wenst en dat alleen zijzelf kan bepalen of de omstandigheden voor het opvoeden een kind optimaal zijn lijkt evident. Terecht wordt soms wel opgemerkt dat er voldoende mogelijkheden in de wetgeving moeten ingebouwd worden opdat de vrouw bv. niet door haar omgeving kan gedwongen worden abortus te plegen als zij een kind wel wenst.

En daarmee zijn we nog niet aan het einde van de tegenstellingen. Neem bv. maar die tussen de lesbische vleugel en de andere feministen. Kortom, kloven genoeg tussen de vele vrouwenroeperingen die mens gemakshalve feministisch noemt. Of men tot een front kan komen zal de toekomst (hopelijk) uitwijzen.

De kaarten lijken echter niet bijster goed te liggen.

kabaret

Ongezouten

Hetzelfde beklemmende gevoel overviel ons bij het duwen richting kabaretzaaltje waar we het precies acht nummers uthielden om tenslotte platgewald maar overtuigd de ruimte strompelend te verlaten. De nieuwe Antwerpse kabaretgroep "Puur en Ongezouten" deed zijn naam, die van een fruitsapkonnetje afgehaald werd, eer aan. In de paar sketches die we zagen werden enkele mechanismen van vrouwenverdrinking blootgelegd. Geen militant strijdtonel dus maar eerder herkenbare momentopnamen van wat zich in een vrouwenleven zoal voordoet. Robbestendige reclames, abortus, eenzaamheid, mishandeling en natuurlijk de crisis werden op de korrel genomen in een frisse, geestige stijl. Deze "pot-pour-rire", zo heette het programma, bood een welkome afwisseling in het voor de rest bloedsieruize gebeuren maar verraadde hier en daar toch een paar schoonheidsfouten, die niet zozeer op het tekstvlak als wel op het uitwerkingsniveau lagen, maar dat willen we graag wijten aan het kortstondig bestaan van deze groep.

theater

Zwartkijkers

De Engel in het Huis, is het verhaal van een ontmoeting. Twee vrouwen, die wezenlijk van elkaar verschillen, brengen samen een dag door - op de grens van fantasie en realiteit. Elk van beiden zal haar leven na die dag anders leiden dan daarvoor. Maria (Konni Smits), die alleen leeft op haar rommelig appartementje en enkel het gezelschap duldt van vliegen en stof, krijgt op een dag onaangekondigd bezoek van Emilie (Pommel Donkers), ogenschijnlijk gelukkig gehuwd. Maria blijkt haar vriend vermoord te hebben, terwijl Emilie het burgerlijke vrouwtje uithangt. Hun "totaal verschillende" achtergronden geven aanleiding tot emotionele uitbarstingen, tot ze op een bepaald moment een wapenstilstand sluiten en zelfs elkaar als vriendinnen gaan behandelen. Ze bouwen een fantasie op die door de toeschouwers als zodanig erkend wordt, tot dat alles plots in elkaar stort. Veel dieper dan dat wij het verwacht zouden hebben. Emilie kan de illusie niet langer ophouden en onthult de ware waarheid: Maria heeft nooit een vriend gehad en zijzelf nooit een man. Die band die hen tijdelijk samenhiel wordt plots verbroken. Doch de herinnering blijft. Ze nemen afscheid.

De titel van het stuk is ontleend aan een citaat van Virginia Woolf, die de "Engel in het Huis" identificeert met het "valse zelf", het maatschappelijk bepaalde stereotiep van vrouwelijkheid. Met dat stereotiep moet elke vrouw strijd leveren.

film

Er waren ook twee films geprogrammeerd. Rosie, the

riveter, een Amerikaanse documentaire over vier vrouwen, blijkt verrassend goed aan te sluiten bij het centrale thema van de dag. Alhoewel de film zich concentreert op het levensverhaal van enkele vrouwen tijdens de periode 1930-1950, zijn de overeenkomsten met huidige tendenzen heel frappant. Krisis. Werkloosheid. Pearl Harbour brengt echter in één klap de oplossing: de mannenfabrieken lopen leeg en de oorlogsproductie moet opgevoerd worden. Dankzij het heersend klimaat van patriotisme en via een handig inspel van de oorlogspropaganda op de individuele morele verplichting nemen talloze vrouwen de plaats in van hun "helden". Ook de vier hoofdpersonages doen dit. Zij onderscheiden zich echter van de grote hoop door hun persoonlijke motivatie en, vooral, ambitie. Elk van hen zal zich (letterlijk) opwerken totdat ze uiterst moeilijke en gespecialiseerde "männerjobs" mogen uitoefenen. Ondertussen zijn ze ook heel actief binnen de vakbondstrijd (in die tijd "anti-patriotisch" en vereenzelvigd met "kommunisme"). Binnen de "war-effort" zijn alle vrouwen onmisbaar, en zeker deze vier. Maar daarbuiten?

1945. Vrede. "De mannen keren naar huis terug" heette dat toen. Eigenlijk is dit een verkeerde voorstelling van de realiteit: de vrouwen keerden huiswaarts, en de mannen kregen "hun" plaats in de industrie terug. De overwinning groes en de daaruit voortvloeiende permissiviteit zorgden ervoor dat bij het massale ontslag van de vrouwen er zich geen zware incidenten voordeden. Sekretariaatswerk, poetsen en dergelijke waren de enige overblijvende alternatieven...

In de film zit geen aanklacht: de film als geheel is er echter wel een. Via een ironische contrastwerking tussen vertelde gebeurtenissen, feiten en cijfers enerzijds en de oorspronkelijke propagandafilmpjes anderzijds wordt geleidelijk aan duidelijk hoe een patriarchaal mechanisme verantwoordelijk is voor de grove onrechtvaardigheid jegens de vrouw. Al met al een waardevolle documentaire: boeiend en onthullend. Take it as a man, madam!, van Scandinavische makelij, snijdt een heel andersoortig probleem aan. Hoofdfiguur is een vrouw van rond de vijftig die lijdt aan het huisvrouwensyndroom. Ze vindt (voorlopig) geen uitweg meer tenzij dan in de vodka die ze voor de gelegenheid verkiest boven de traditionele sherry. Steun van haar omgeving moet ze echter niet verwachten: haar man staat apathisch t.o.v. haar problemen, terwijl de huisdokter er zich vanaf maakt met het gebruikelijke menopause-smoesje. Het is enkel nog wachten op de inzinking. Als ze die boven is gekomen, weet ze dat ze een totaal andere wending aan haar leven moet geven. Ze gaat solliciteren. Haar opleidingsniveau is veel te laag voor de door haar geveerde job en ze moet een bijscholingscursus secretaresse volgen. Ze is echter ouder dan 35 en botst overal op weinig begripvolle personeelchefs. Door de tussenkomst van haar man wordt ze tenslotte toch tewerkge-

steld op het secretariaat van een fabriek. Via haar werkmilieu raakt ze terug geïntegreerd in haar sociale omgeving en groeit haar interesse voor actualiteit, en vrouwenproblematiek in het bijzonder. Tijdens een staking van de handarbeiders op de fabriek mengt ze zich in de actie, en ze wordt ontslagen...

Toegegeven, de plotse omslag van verlegen en gefrustreerde huisvrouw naar agerende vakbondsmilitante is ongeloofwaardig snel verlopen (op tien minuten!), maar dat neemt niet weg dat de film door een aantal technische en inhoudelijke vondsten nog een erg behoorlijk niveau haalt. Zo is er de uitgesponnen beginscène die net lang genoeg duurt opdat met de hoofdfiguur ook de toeschouwers verveeld beginnen te geraken. Een plumpje voor de decorbouwster die haar steentje bijdraagt tot het kreëren van een eentonige sfeer met interieurs die uitmunten in slechte smaak. Grappig én stof tot nadenken is de "omgekeerde rolpatronen-scène", waarin de mannelijke huissloof, de doktores-playgirl, de stripteaseur en andere vreemde vogels op een rake manier onderdrukkingsmechanismen blootleggen die anders onopgemerkt zouden zijn voorbijgegaan. Ook de moeite waard.

fuif

De dag werd op passende, zij het alweer overbevolkte wijze afgesloten in café, annex zaal, De Kring waar de fuif doorging die "stipt" om negen uur begon met de vrouwenrockgroep Jezebel. Wie dit optreden miste heeft werkelijk ongelukkig gehad want deze nieuwe vijfkoppen Antwerpse formatie was subliem en stond stevig op het podium, niet alleen wat de act betreft maar vooral kwa muziek die af en toe bij Hazel O'Connor of de B-52's aanleunde, zonder daarbij echter de eigen sound te verliezen.

Als hun "Neutron Tango" binnenkort niet uit elke Belgische badkamer gekweeld wordt weten wij het ook niet meer. Een groep om in de gaten te houden. De rest van de avond, of beter nacht, werd verzorgd door plaatselijke D.J. Anne die wat haar platenkeuze betreft voor heel wat gefronste wenkbrauwen en verdeelde meningen zorgde maar desondanks toch een boel mensen op de beperkte dansvloer kreeg en wist te houden.

Uitleiding

Dat was het dan: tien jaar vrouwendagen/vrouwenstrijd zitten erop. Niet zonder resultaten dachten we. Een opmerking moet ons echter nog van het hart: je ziet dat deze bijdrage geschreven is door drie mannen en slechts één vrouw. Het aantal vrouwen in de redactie kan je immers op een houthakkershand tellen. Waarop wachten ze eigenlijk om iets van zich te laten horen?

PETER DE JONGHE
EMMY DESMET
PIETER T'JONCK
ERIC VANHAEREN

Pers en voorlichting

De inkomsthal zelf was volledig gereserveerd voor de gebruikelijke standjes, die zoals elk jaar een kort overzicht boden van wat Vlaanderen aan diverse feministische groepen rijk is. Een opfrissing van het geheugen voor wie al met het fenomeen vertrouwd is en een overzichtelijke eerste kennismaking voor de nieuwkomers.

De standjes maken het ook altijd weer duidelijk dat "het" feminisme eigenlijk onbestaande is maar eerder als algemene noemer moet gezien worden waaronder verschillende stromingen en tendenzen schuilgaan. Toch

stonden ze hier zusterlijk naast elkaar opgesteld: de vlucht- en vrouwenhuizen, de vrouwenwerking van vakbonden en politieke partijen, de vrouwenboekhandels en radicaal-feministen, tot de Lodewijk De Raet-stichting en ons eigenste Leuvense Methisfilms etc.

De voorziene plaats bleek echter al gauw veel te klein voor de menigte belangstellenden die naar schatting zo'n 4.000 mensen (vrouwen) bedroeg, zodat men slechts voetje voor voetje vooruit kon schuiven om toch een glimp van het uitgestalde op te vangen. Een letterlijk meeslepende zaak dus.

Frank Barnaby: raketten in West-Europa verlagen onze veiligheid

De onvergetelijke "happening" van 25 oktober ligt ongetwijfeld bij iedereen nog erg vers in het geheugen, en reeds vraagt onze soortgelijke vredesmanifestatie opnieuw onze aandacht: zaterdag a.s. gaat in Amsterdam een internationale betoging tegen de atoomraketten door, waaraan vermoedelijk ook heelwat Leuvense studenten zullen deelnemen. Nadat wij in de vorige nummers uitgebreid stilstonden bij de vredes- en ontwapeningsproblematiek (zie VETO nrs. 2,3, 4,5, en 7), vinden wij het passend aan de vooravond van deze nieuwe en ongetwijfeld ook weer massale vredesbetoging de aandacht te vragen voor de waarschuwende hoedschap van een belangrijk deskundige op dit vlak. Dr. Frank BARNABY - voormalig SIPRI-directeur (op 1 oktober kwam een einde aan zijn tienjarige ambtstermijn, en sindsdien is hij gast-hoogleraar vredesonderzoek aan de universiteit van Amsterdam) - schetste inderdaad op maandag 19 oktober in de Grote Aula de onheilspellende gevolgen van de mogelijke installatie van nieuwe kernraketten in Europa, en zijn gezaghebbende woorden kunnen ons waarschijnlijk nog meer motiveren om er zaterdag in Nederland ook bij te zijn...

BARNABY behandelde in zijn erg talrijk bijgewoende voordracht - die georganiseerd werd door de Leuvense afdeling van de Vereniging voor de Verenigde Naties, in samenwerking met het 25 oktobercomité - dus voornamelijk de problematiek van

de eurostrategische raketten, die hij situeerde in de algemene context van de nucleaire strategie in de wereld. Hij begon daarbij met een overzicht van de capaciteiten van de huidige vijf nucleaire kernmogendheden, waarna hij zich meteen toespitste op het potentieel van de twee grootmachten. BARNABY stelde daarbij allereerst vast dat er wel belangrijke verschillen in de wederzijdse aantallen op te merken zijn, maar benadrukte toch vooral het enorme vernietigingsarsenaal van de beide supermogendheden. "De Verenigde Staten en de Sovjet-Unie bezitten samen 53 000 nucleaire kernkoppen. Dit vertegenwoordigt een ekwivalente kracht van 12 000 megaton TNT, of anderszins uitgedrukt: van 1 miljoen Hiroshima-bommen. Daarin zijn o.a. 15 000 Russische en 20000 Amerikaanse tactische kernkoppen begrepen, en 8 300 Russische en 9 800 Amerikaanse strategische kernkoppen. Het is duidelijk dat dit samen een enorm explosie-arsenaal vormt en dat deze onveilige overkill-capaciteit door geen enkele militair strategische reden gerechtvaardigd wordt.", aldus de ex-direkteur van SIPRI. De spreker vroeg zich dan af hoe een nucleaire oorlog zou kunnen beginnen, waarbij hij een zevental mogelijkheden opsomde: een grootmacht valt uit vrije wil en andere staat aan; een konventionele aanval eskaleert; een mechanische fout komt voor; een menselijke fout wordt gemaakt; irrationele gedragingen worden gesteld; nucleaire

wapens komen in handen van landen die (nog) minder verantwoord handelen dan de huidige bezitters; en terroristen gebruiken het nucleaire wapen. "De tweede reden - nl. een konflikt dat zou beginnen als een konventionele oorlog en eskaleren tot een kernoorlog - is ongetwijfeld de meest waarschijnlijke. Vooral een derde wereldkonflikt - momenteel zijn er zo'n 10 aan de gang - zou makkelijk kunnen uitmonden in een nucleaire oorlog. Veel mensen zijn daar terecht bang voor, want een konflikt in de Perzische Golf - waarbij Saoedi-Arabië een sleutelrol zou kunnen spelen - kan zich vrij vlug uitbreiden tot het Midden-Oosten, en vandaar overslaan naar Europa. Een dergelijke strijd zou dus beginnen met het gebruik van konventionele wapens, nadien zouden de tactisch-nucleaire ingezet worden, en uiteindelijk de strategisch-nucleaire.", zo schetste BARNABY het scenario van een mogelijke regionale eskalatie.

Hij voegde er meteen een overzicht van de gevolgen aan toe. "Op middellange termijn zijn we ongeveer zeker van de Konsekventies: alle steden van het noordelijk halfrond zullen verwoest worden, terwijl de overlevenden vooral door de radio-actieve straling uiteindelijk ook hetzelfde lot zullen ondergaan. De gevolgen op lange termijn zijn daarentegen onvoorspelbaar: er zullen misschien veranderingen in het klimaat optreden, en het is ook mogelijk dat als gevolg van de straling er geen leven op aarde meer mogelijk

is. In ieder geval kan geen enkele wetenschapper verzekeren dat op lange termijn de mensheid na een nucleaire oorlog nog zal kunnen overleven.", aldus de Britse fysicus. Het feit dat we op weg zijn naar een totale nucleaire catastrofe is volgens hem een gevolg van de ontwikkeling der militaire wetenschap, die de mogelijkheid heeft geschapen dat nucleaire wapens dienen om te gebruiken en niet om een oorlog te vermijden. Die wapens zijn immers geïntegreerd op al te laag niveau in de militaire tactiek; dit biedt een waarborg dat ze vroeg of laat ook effectief zullen gebruikt worden. Wat de zaak nog erger maakt, is dat bepaalde groepen in de Verenigde Staten en de Sovjet-Unie geloven in de mogelijkheid dat een nucleaire oorlog kan gevoerd en gewonnen worden, en dat de invloed van deze mensen steeds verhoogt. Gelijktijdig met de groeiende macht van deze drukkingsgroepen, vermindert de impact van de tot voor kort dominante groep, die gelooft in de nucleaire afschrikking.

Volgens BARNABY bestaat er trouwens geen twijfel over dat de opstelling van nieuwe kernraketten de mogelijkheid van een nucleaire oorlog in Europa verhoogt, en meteen de veiligheid van het Europese continent drastisch verlaagt. "Onze veiligheid neemt inderdaad af door de ontwikkeling van de Pershing-2 en de Cruise-raketten, doch ze worden toch ontwikkeld omdat onze politieke leiders niet in staat zijn om de militaire druk tegen te

houden. Zij willen immers in de allereerste plaats hun macht bewaren: de politikus die toch de moed heeft deze machtige en politiek belangrijke groepen te weerstaan, zet daardoor onvermijdelijk zijn herverkiezing op het spel. Een duidelijke illustratie daarvan wordt geboden door de voormalige Amerikaanse president Carter: in de beginperiode van zijn avbstermijn had hij oog voor de gevaren en de gevolgen van een mogelijke nucleaire oorlog, doch naarmate de verkiezingen van november '80 dichterbij kwamen, ging hij een steeds hardere lijn volgen inzake militaire aangelegenheden.", aldus de befaamde vredesonderzoeker.

Barnaby konkludeerde uit dit alles dat de ontwikkeling van nucleaire wapens in Europa moet weerstaan worden door de Europeanen zelf, om de eenvoudige reden dat daardoor onze veiligheid in aanzienlijke mate verlaagd wordt, en de mogelijke vernietiging van Europa in een nucleaire oorlog sterk naderbij komt. In dat verband heeft de NATO trouwens volgens hem een grote kans gemist door het moratoriumvoorstel van Sovjetpresident Brezjnev in februari '79 te weigeren: dan zouden er bij het begin van de onderhandelingen maar 190 SS-20 raketten gestaan hebben, terwijl er nu - wanneer Europa zijn kernraketten zal opgesteld hebben - 450 SS-20 raketten met in het totaal 1500 kernkoppen

wereldgebeuren een betje laat voor november, maar kom

KIB: minister van buitenlandse zaken Nothomb

(De redactie is niet verantwoordelijk voor de inhoud van dit artikel.)

Ondanks de verkiezingsstrijd vond C.F. Nothomb nog de tijd om op dinsdag 3 november op uitnodiging van de Kring voor Internationale Betrekkingen zijn (officiële) visie op de doelstellingen van ons buitenlands beleid te geven.

Ter overweging enkele van de meest markante uitspraken:

"Bepaalde critici beweren dat ons land geen buitenlandse politiek heeft. Wanneer men echter de lijn vanaf Spaak over Harmel, Van Elsand en Simonet tot heden doortrekt, is er wel degelijk sprake van een beleid waarin de onmisbare continuïteit gepaard gaat met de noodzakelijke vernieuwingen."

"Om de voornaamste doelstellingen van ons buitenlands beleid waar te maken heeft België er steeds naar gestreefd zijn aktie meer draagkracht te geven in multi-

lateraal verband: ik denk hier vooral aan de Verenigde Naties, de NATO en de Europese Gemeenschap. Sommigen voeren aan dat dit het Belgisch beleid bemmert en inperkt. Ik ben er echter van overtuigd dat deze benadering integendeel via het multiplicatoreffect - om het in economische termen uit te drukken - de doeltreffendheid van onze Belgische buitenlandse politiek opvoert."

"Wie vertrouwd is met het verloop van (de conferentie van Madrid en de MFB onderhandelingen) weet dat het Atlantisch Bondgenootschap - en alléén het Atlantisch Bondgenootschap - getracht heeft de mooie woorden betreffende de ontspanning ook reëel in handen van troepenvermindering en vermindering van de militaire spanningen om te zetten."

Tenslotte zei de minister ook eventjes iets over de problematiek van het NAVO-

moderniseringsbesluit:

"...ik sluit mij wel volledig aan bij de opmerking van de Nederlandse minister van Defensie, de H. Van Mierlo (D'66) die na de laatste bijeenkomst van de Nuclear Planning Group in Schotland zei 'dat Nederland het NAVO-dubbelbesluit van december 1979 blijft onderschrijven omdat dit besluit onderhandelingen met de Sovjetunie heeft mogelijk gemaakt.' Het verheugt mij dat men thans inziet dat dit NAVO-dubbelbesluit een belangrijke stap is geweest om inderdaad te komen tot onderhandelingen..."

Tot daar deze jammer genoeg beperkte greep uit de woorden van onze minister van Buitenlandse Zaken. Aan u nu de taak om u een opinie te vormen over deze internationale problemen. Minister Nothomb stond erop deze toespraak in het Nederlands te houden. Hiervoor mag hij ook gerust eens een pluim ontvangen.

Tony GROVEN

Vervolg op blz. 9

Zuid-Afrika: « Waar almal thuis voel »

Op initiatief van de Kring voor Internationale Betrekkingen komt de Zuidafrikaanse ambassadeur op de KUL spreken. Ik hoop dat er voldoende ruimte is voor vragen want ik heb er een paar. Mijn interesse gaat voornamelijk naar dieren en wat Zuid-Afrika betreft vooral de extreem zeldzame *Acinonyx jubatus* en de Afrikaanse buffel. Deze laatste soort was in de jaren 1890 bedreigd met uitroeiing maar is sindsdien in het Zuidafrikaanse Krugerpark gegroeid van 20 tot 20.000 stuks. Bijzonder spijtig evenwel is dat je allerlei verschijnselen van inteelt kan vaststellen. Van overheidswege getroost men zich bijna heroïsche moeite om bedreigde diersoorten van de ondergang te redden. Te weinig komen de zoölogische aspecten van de Zuidafrikaanse samenleving aan bod in discussies en bijdragen. Misschien weet de heer Booyens, sedert 1979 ambassadeur voor Zuid-Afrika, wel waarom. Zij die Zuid-Afrika willen treffen doen dit meestal met mank cijfermateriaal. Het verheugt me dan ook dat ik met harde gegevens mag aantonen dat het dier in Zuid-Afrika zeer bijzondere aandacht krijgt. Het Krugerpark, dat 19.485 vierkante kilometer groot is, telt 230.000 dieren. Graag laat ik dit getal contrasten met cijfers van het zwarte reservaat Ciskei. Het beslaat 5.330 vierkante kilometer en er hokken 554.000 Afrikanen. Over Ciskei zelf wordt er intus-

sen ook al wat afgeleuterd. Het kindersterftecijfer onder de zwarte bevolking zou er honderd op duizend bedragen. Welnu, een onafhankelijk geneesheer heeft na een steekproef vastgesteld dat het er 250 op duizend zijn. In een poging om deze zwarten tegemoet te komen hebben de blanke bewindvoerders besloten het thuisland Ciskei onafhankelijkheid te verlenen op 4 december van dit jaar. Men misgunt de Afrikanen immers niet dat hij als een vrij en onafhankelijk burger de grond ingaat. Enfin, wat ik maar wilde aantopen was dat een teveel aan monden op te weinig gronden niet gezond kan zijn. De aandachtige lezer heeft mijn pleidooi begrepen voor een evenwichtig beleid inzake Zuidafrikaanse dierenparken. Het is wellicht het enige land ter wereld met zo'n variëteit aan volkeren en dieren. Ook voor de gezondheid van de bevolking getroost de blanke heerser zich enorme inspanningen. Zo is er voor de overvoeden een speciale "week van het hart" waarbij gezondheidsdiensten speciale aandacht besteden aan allerlei overvoedingsziekten en zo zijn er anderszits voor de ondervoeden de vaak even kleurrijke liefdadigheidscampagnes. Vele ondervoedingsziekten zijn zeer besmettelijk en zouden onrechtstreeks ook de gezondheid van het dier kunnen aantasten. Gedragen door de vier miljoen blanken is Zuid-Afrika

in menig opzicht uitgegroeid tot een kampioen, tot een rekordhouder. Met een groeivoet van 8% staat het bovenaan de lijst van de geïndustrialiseerde landen. Wat de voedselfabrikanten voor zwarten betreft, heeft Zuid-Afrika een rekord-inflatie van maar liefst 30%. "Zuid-Afrika's gevangenisbevolking is de hoogste in de Vrije Wereld", zo blokkeerde de grootste Zuidafrikaanse krant *The Star* in juli en het land staat verder eenzaam aan de top van de executielijst: 133 terechtstellingen in 1979! Een tegenstander van het "apartheidsregime" (sic) wilde daaraan nog twee rekords toevoegen nl. van de grootste volksverhuizing in vredetijd (vier miljoen zwarten naar de reservaten in dertig jaar tijd) en dat van de arrestaties op basis van de pasjeswetten (12.568.572 arrestaties eveneens in dertig jaar tijd). Hoewel de laatste cijfers van een prof van de universiteit van Kaapstad kwamen wens ik me er liever niet over uit te spreken. Misschien zijn er wel rekenfouten gemaakt. Het enthousiasme en de creativiteit waarmee de blanke heersers in Zuid-Afrika initiatieven nemen en steeds nieuwe problemen te lijf gaan is bemoedigend

Oproep

Het Aktiekomitee Zuidelijk Afrika wil op een aangepaste manier protest aantekenen tegen het geplande bezoek van de Zuidafrikaanse ambassadeur. (incl. Maria Theresiastr. 93, 3000 Leuven, 016/20 14 78) Jaarlijks levert de KUL een aantal stagiaires geneeskunde aan Zuid-Afrika, dit tegen de richtlijnen van de UNO in. Meestal komen zij als potentiële ambassadeur-tjes voor het regime van het land terug. Het aktiekomitee stelt daartegenover dat je kan kiezen tegen apartheid door bijvoorbeeld een thesis te maken waarvan de informatie bruikbaar is voor de anti-apartheids-

strijd. Graag hadden we bijv. een antwoord gekend op volgende vragen: - geschiedenis: hoe was de Vlaamse Beweging betrokken bij de Tweede Boerenoorlog in Zuid-Afrika (1899-1902)? Hoe schreven Vlaamse kranten en weekbladen over de gebeurtenissen in Zuid-Afrika bij de eeuwising en vijftig jaar later bij het aan de macht komen van de Afrikaners? - economie: hoe wordt ons energiebeleid in toenemende mate afhankelijk van Zuidafrikaanse steenkool en uranium? Hoeveel lenen Belgische banken aan Zuid-Afrika? - politiek: welk is het gedrag van België in verschillende internationale organen zoals de VN e.a.?

in een tijd van crisis en moedeloosheid. Zwarten mogen geen grond kopen in blank gebied. Een spijtig neveneffect hiervan is dat de selecte groep van rijkere zwarten die in blanke gebieden werken en wonen, geen huizen kunnen kopen van blanke bouwfirmas. Daarom heeft de regering besloten dat deze selecte groep van zwarten toch gronden kunnen kopen maar dan voor een periode van tien of honderd jaar. En zo bestaan er honderden en duizenden truuks om de woelige zwarte bevolkingsgroepen te pacificeren. Geliefd is vooral wat ik noem "operatie kolenkot". Iedereen die een gevaar betekent voor de na te streven status quo wordt voor onbepaalde tijd en zonder vorm van proces een tijdlang uit de roelatie genomen of krijgt eenvoudige huisarrest. Er zijn enkele historische detenties van 18 en 17 jaar. Ja, blank Zuid-Afrika is doortastend in zijn aanpak en bij alles wordt geprobeerd vooral de moraal hoog te

houden. Bij de laatste militaire invasies in zuidelijk Angola bijvoorbeeld sneuvelden onverwacht veel Zuidafrikaanse soldaten. Liever dan de lijken achter te laten werden ze verbrand of gedynamiteerd, en zorgvuldig werd vermeden dat ze in de statistieken en in de hoofden van de Zuidafrikaanse burgers zouden spoken. Buitenlandse journalisten krijgen alleen gezulverde gebieden te zien en terecht. Geen vreemd pottegenkijk, geen gezeik. Nee, Zuid-Afrika is best een gul land. Terwijl er veel geleuterd wordt over sancties (olie, steenkool, wapens, investeringen, krugerrands, sport) handhaaft het kalm zijn winstmarges en zo valt er naast ideeën ook nog wat anders te rapen in Zuid-Afrika voor buitenlandse investeerders en leners. Hoe je het ook draait of verdraait, Zuid-Afrika is een prachtig land. Wanneer de Zuidafrikaanse ambassadeur naar Leuven komt, kan je hem vragen waarom.

Hollandia Lovaniensis

Is een studentenvereniging met als voornaamste doelstelling de bevordering van kontakten tussen Nederlandse studenten en de Leuvense studentengemeenschap. Dit jaar gebeurt dat o.a. door: een introductieborrel, een ardennerweekend, (beide hebben al plaats gehad), een zeilweekend, een Dië's Natalis, bezoeken van

aan studenten van andere universiteiten, en natuurlijk ook de wekelijkse ontmoetingsavonden op maandag, woensdag en donderdag. Veto vraagt zich, samen met de lezers, wel af "waar?" Misschien kan je het te weten komen bij Hessel De Jong, want die is praeses dit jaar.

VRIJDAG 27 NOVEMBER TOT DONDERDAG 3 DECEMBER
Outland, met Sean Connery.
Alle dagen
Vert. 14.00 u en 20.00 u
Film 14.15 u en 20.15 u

Shocking Asia
Alle dagen
Vert. 16.15 u en 22.15 u
Film 16.30 u en 22.30 u
Een vlucht regenwulpen
Alle dagen
Vert. 18.10 u
Film 18.25 u

Een "THRILLER" op Ruimtevaart!

Alleen tegen de misdaad...
Alleen tegen de doders... Alleen tegen allen...

OUTLAND
DE PLANET VAN DE VERDOEMDEN
SEAN CONNERY in "OUTLAND" PETER BOYLE

Alle dagen
Vert. 24.10 u
1° film: Ladies Night
2° film: China de Sade

EEN VLUCHT REGENWULPEN
naar de roman van MAARTEN 'T HART met JEROEN KRABBE WILLEKE VAN AMMELROOY RIJK DE GOOYER MARIJKE MERCKENS HENRIETTE TOL CLAIRE WAUTHON HUIB ROOYMANS
een film van ATE DE JONG
PRODUKTIE VAN MATTHIJS VAN HEIJNINGEN
ALFA FILMS

Vervolg van blz. 8
pen zullen ontwikkeld worden. Gezien het falen van de supermachten om de nukleaire wapenweloop te controleren, en gezien het geweldig gevaar van een nukleaire bewapeningsweloop voor Europa, onderstreept Barnaby nogmaals de noodzaak tot het ondernemen van een onafhankelijke Europese aktie. "De Verenigde Staten en de Sovjet-Unie onderhandelen al 35 jaar zonder het minste resultaat, en wij kunnen dan ook niet langer op het steunen voor onze veiligheid. De afzonderlijke Europese landen moeten dringend gaan nadenken over de wijze waarop ze het best hun veiligheid willen garanderen. Dit kan eventueel wel in het kader van een alliantie gebeuren. De Europese staten zouden ongetwijfeld gediend zijn met het feit dat de supermachten hun nukleaire wapens uit ons kontinent terugtrekken. Zij kunnen beter hun konventionele bewapening verbeteren, om op die wijze hun afhankelijkheid

van de nukleaire wapens te verminderen!", zo besloot de voormalige SIPRI-direkteur zijn uiteenzetting. Vermelden we hierbij tot slot nog dat de integrale tekst van Barnaby's lezing begin volgend jaar in de reeks V.V.N.-dossiers (waarin reeds eerder publikaties omtrent Johan Galtung en Ivan Illich verschenen) zal uitgegeven worden: naast deze bijdrage zal die brochure ook uitgebreide biografische en bibliografische informatie bevatten over het onafhankelijke vredesinstituut SIPRI en over Dr. Frank BARNABY, en een inleidende situatieschets over de rakettenkweste door TV-journalist Herman DE PRINS. Geïnteresseerden kunnen nu reeds hun naam en adres opgeven bij de Leuvense afdeling van de Vereniging voor de Verenigde Naties, p/a Tiense steenweg 101, 3200 Kessel-lo; hij verschijnen zullen zij onmiddellijk het Barnaby-dossier ontvangen.
Luc De Manck

Free cinema: ouwe new wave

Van maandag 30 november tot woensdag 2 december loopt in AV het festival 'Cinema-thema' van de andere film'. Het thema (dus)-is: Free Cinema, ook wel Cinema Vérité of Cinema Direct genoemd. Getoond worden telkens vanaf 20.30, een reeks korte en half-lange films uit de periode van deze vernieuwde stroming (1956-1965) gemaakt door de vaandel dragers ervan: Lindsay Anderson, Tony Richardson, Karel Reisz, Claude Goretta, Alain Tanner, D.A. Pennebaker. Een uitgelezen selectie van titels en regisseurs ter illustrerende kennisgeving voor het publiek met deze belangrijke, interessante stap vooruit in de geschiedenis van de film.

wat is free cinema

In verschillende landen van Europa doet zich rond de wisseling van 50iger naar 60iger jaren een stroomversnelling voor in het kunstleven: de visie op de artistieke expressie evolueert vooral snel en revolutionair in Frankrijk en Engeland en wel in gelijktijdige richting. Over de 'Nouvelle Vague' in de Franse film en de 'Nouveau Roman' had ik het al twee veta's geleden naar aanleiding van het Resnais-artikel. In de literatuur komen dan de 'Angry Young Men' op, zetten, genoemd naar het representatieve stuk van voortrekker John Osborne, "Look back in Anger" en tegelijkertijd - zoals in Frankrijk - zet de trend zich van de literatuur door naar de film. De Engelse vernieuwing kan men omschrijven als: neorealisme. De jongeren die romans of toneelstukken willen schrijven of films regisseren, leven in onvrede met de bestaande, konformistische traditie. Ze willen meer uitdrukkingvrijheid en ook meer waarheidsgetrouwheid. Ze verwijten de geïnstitutionaliseerde kunst dat ze

Tom Courtenay in "The loneliness of the long distance runner"

leugenachtig, want poëtischer is en dat alles op een zo een gestroomlijnde dus artificiële manier presenteert. De 'Angry young Men' willen vrij werken - in de film dus 'Free Cinema' - door meer levens-echte ('Vérité') en 'directe' films te maken. Op een meer sobere manier verteld het neo-realisme nu over het 'echte' leven: hedendaagse, heel herkenbare (dus regionalistische, Engelse) toestanden cynisch en koel beschrijven. Elementen zijn dan: regen, grijze bewolking, grauw steden, nijverheid, arbeiders en ontgoochelde intellectuelen, ruige cockney-taal, primitieve en ongemotiveerde instinkten... Geen gezever, geen psychologisch of ideologisch gewzets; alleen de ijskoude, harde realiteit. Geen verbloemen, maar naakt regis-

treren; zonder hoop ook, in wezen heel tragisch en rauw-cynisch nihilisme. Deze stroming, een Engelse New Wave avant la lettre, is een relatief kort leven beschoren geweest. De receptie halverwege de jaren '50 was overduidelijk positief, té entoesiast. Enkele jaren later, begin jaren '60 bleek echter dat de visie veel té strak en principieel was om lang stand te houden zonder compromissen. Het systeem werd snel vaste formules, voorstelbare patroontjes, haast pamfletten. Toch moet het als een onmiskenbare stap in de film- en literatuurgeschiedenis beschouwd worden, zonder welke de huidige kunstindustrie in haar gegeven vorm ondenkbaar is. Het is een breuk geweest, die op zichzelf meteen ook een eindpunt betekende, maar wel mogelikhedenaanreikte voor vernieuwing, vooral verdieping van het oppervlakkige en nihilistische registreren. En ook technisch viel van de Free Cinema heel wat op te stecken.

dynamisch talent

Maar laten we even teruggaan in de tijd, naar het begin van de stroming, toen ze zo dynamisch en vernieuwend was en ook zo entoesiast onthaald werd. Het summier overzicht van wat het Engelse neo-realisme kenmerkt (cfr. hoger) kan zonder meer opgemaakt worden uit theoretische geschriften, nog voor je een roman of toneelstuk gelezen of een film gezien hebt. Inderdaad, vanaf 1949-50 af duiken in de Engelse pers al afwijzingen op van de bestaande literaire en filmische traditie, met als alternatief het zopas geschetste neo-realisme. John Osborne op literair gebied enop zijn eigen voorbeelden in het theater, zoals "Look

back in Anger", volgen in de tweede helft van de 50iger jaren zijn generatiegenoten zijn spoor. Beroemde romans als "Hurry on Down" (19 - John Braine) en "Saturday Night and Sunday Morning" (1958 - Alan

Sillitoe) zien het daglicht en verdragen het met brio. Paralleel verloopt het in de filmwereld: het filmtijdschrift "Sequence" wordt in 1947 opgericht, Lindsay Anderson en Karel Reisz zijn de inspirators. Vooral Anderson (pas veel later echt beroemd geworden met "If" (1968) en een "A Clockwork Orange"-navolging van respectabel nivo: "O Lucky Man" (1973) was een doorslaggevend theoreticus. Hij paste ook zelf zijn ideeën toe door met de nog niet zolang uitgevonden handcamera (wat een vooruitgang voor 'directe' cinema, ter vervanging van die logge statiefapparatuur) op straat de realiteit te gaan filmen. Het begin van de Free Cinema is bijna zuiver documentair, wat aansluit bij de theorie (registreren, dat echter ook wat later op fiktiefilms toegepast wordt) en dus ongetrukeerde 'vérité' moet zijn. Ook moeten de films haast altijd nog uiterst goedkoop en kort blijven, want geld is er (nog) niet - het is gekoncipieerd als avant-garde, ingaande tegen de heersende commerciële orde, vandaar. Een van die kortfilms van Anderson, "Thursday's Children" (1954), wint een Oscar: eerste aanzet tot erkenning en succes. Zijn eerste lange fiktiefilm, pas daterend van 1963, "This Sporting Life", maakt ook veel ophof. Dinsdag 1 december a.s. kan je zijn "The Wakefield Express" (1953) zien zonder ondertiteling, een 33 minuten durende impressie van een industrie-gemeenschap, gespeeld in de lokale krant (cfr. de titel). De andere theoreticus aan de doopvont van de 'Free Cinema' in het tijdschrift "Sequence", Karel Reisz, is een Brit van Tsjechische afkomst. Zijn werk is standaard voor de beginnende regisseur en hij paste ook zelf de theorie overtuigend toe. Zijn naam staat onder de eerste commerciële-succesvolle, algemene erkende, lange fiktiefilm van het Engelse neo-realisme: "Saturday Night and Sunday Morning" (1960) naar de roman van Sillitoe (cfr. hoger). Daarvoor had ook hij echter al een reeks kortere documentaire 'free cinema'-toepassingen gedraaid, zoals het hooggeprezen "We are the Lameth Boys" (1959 - 52 min.) dat je zonder ondertiteling eveneens dinsdag 1 december a.s. kan zien. Het geeft een beeld van een Londense jeugd-pub. Reisz produceerde ook Anderson's "This Sporting Life". Zijn latere langspeelfilms, na het succes uit 1960, zijn eerder bescheiden en onopgemerkt. Wel pleit nog voor hem dat hij halverwege de jaren '50 de derde vader van de 'Free Cinema' bij het genre betrok, Tony Richardson. Deze theaterregisseur was al wel in de gedachtenwereld van de 'Angry Young Men' verzeild geraakt, door zijn samenwerking met John Osborne en het op scène zetten van diens "Look back in Anger", dat hij ook later nog zou verfilmen (1959). Tussen '56 en '59 schreef hij ettelijke scenario's samen met Reisz en ze richtten ook een pro-

duktiefirma op die de marginale neo-realistische film met eigen middelen moest van de grond helpen. Deze firma was doorslaggevend voor de verspreiding van de 'Free Cinema'. Richardson produceerde Reisz' wereldhit uit 1960 (cfr. hoger) en hij maakte zelf nog "Tom Jones" (1963 - Oscarwinner), waarna hij wegdeemsterde. Zijn allerbelangrijkste prestatie blijft echter de grote klassieker van het 'Free Cinema'-genre, de kulminatie van de theorie, met de intrigerende langspeler "The Loneliness of the Long Distance Runner" (1962), die je op woensdag 2 december a.s. kan zien, zonder ondertitels en 104 min. durend. Het is een uiterst cynische, bijtende prent over een veldloop tussen kostschool- en tuchthuisleerlingen. De vertolkingen en de technische inventiviteit in de film zijn indrukwekkend. Nog opvallend: het verhaal is van Alan Sillitoe, alweer... (cfr. 2x hoger). Alles wat tot nog toe hier gepoogd werd om toe te lichten wat bij 'Free Cinema' zoal komt kijken, is daar in één sterke fiktiefilm samengebond.

uitzwerming

De formule en de theorie kenden in de U.S.A. veel succes en zowel de geciteerde romans als films brachten navolging mee aldaar. De grote naam voor de U.S.A.-films is D.A. Pennebaker. Hij komt uit de industriële wereld, filmde eerst veel documentaire (semi-reclame soms) voor deze sector, ook in zijn anderewerk verwerkt zit. Hij heeft weinig films zowel technisch als qua verantwoordelijkheid alleen gedraaid, maar zijn stempel weegt wel het zwaarst. Bijvoorbeeld in films als: "Lambert and Co" (1964) en "Don't Look Back" (1967) die je beide op maandag 30 november a.s. kan zien, zonder onderschriften en samen goed voor 111 min. goed. De eerste (15') handeld over een Manhattan opnamestudio en de pure vreugde van het muziekregistreren, de tweede over Bob Dylan, leven en werk.

Claude Goretta

Tot slot heb je dinsdag 1 december ook nog het 17 min. durende kortfilmje te goed over Picadilly Circus en het uitgaansleven eromheen, dat "Nice Time" (1957) heet. Het is gemaakt door twee Zwitserse studenten van het British Film Institute in London als eindwerk, volledig beïnvloed door de toen net

INFO-INFORMATICA/INFO-INFORMATICA

DOCENTEN-STUDENTEN
INFORMATICA

BOEKENWEEK INFORMATICA

VAKLITERAATUIT UIT DE U.S.A.,
DUITSLAND, ENGELAND, FRANKRIJK
IN AKADEMISCHE BOEKHANDEL CABAY
TIENSESTRAAT, 82 - LEUVEN

ALLE MAANDBLADEN EN TECHNISCHE
MAGAZINES: BYTE, COMPUTERWORLD,
COMPUTING, MICRO-COMPUTER, ETI.

IN INFO-CABAY, FOCHPLEIN, 6 - LEUVEN

INFO-INFORMATICA/INFO-INFORMATICA

Vervolg op blz. 11

Vervolg van blz. 5

storting van België als gevolg van hun heider naveltkijkerij en toekomstblindheid. De Belgische produktie en uitvoer is hopeloos verouderd. Dit is fataal voor een land dat voor 36 procent afhankelijk is van de buitenlandse handel. Onze produkten kunnen hoe langer hoe meer, én goedkoper, in ontwikkelingslanden worden gefabriceerd. Onze handel blijft hoofdzakelijk gericht op onze buurlanden en de V.S. met hun stagnerende markten. Onze produktie- en handelsstructuren zijn ouderwets en wurgen België op langere termijn. We moeten meer innoveren, technologie-intensiever worden om een aggressiever exportbeleid te kunnen voeren met vooral nieuwe openbloeende markten (zoals de Nieuwe Industrielanden : Brazilië, Singapore, Korea, Japan, China, Hongkong... en de ontwikkelende Derde Wereld). Hieraan moeten overheid en privésector hand in hand meewerken. Een gunstiger ondernemingsklimaat kan slechts ontluiken wanneer vindingrijkheid en ideeën aangemoedigd en gesteund worden met steunmaatregelen voor toekomstgerichte projecten. De arbeiders moeten direkter bij economische vernieuwingen betrokken worden zodat, zoals in Japan, arbeiders samen met patroons vechten voor de toekomst van hun bedrijf. Arbeidsherverdeling wordt onafwendbaar. De creativiteit in researchcentra, in uni-

versiteiten, bij jonge bedrijfsleiders moet worden aangevuurd. Verouderde en inefficiënte structuren moeten worden omgeschakeld en vernieuwd. Een louter defensieve inleveringspolitiek moet verdrongen worden door een offensieve, zelfs agressieve, economische politiek. Zoniet blijft België te zeer afhankelijk van zijn traditionele produktiesektoren en zijn traditionele handelspartners. Een inventief overheids- en privé-beleid gesteund op sociale rechtvaardigheid en economische efficiëntie kan de Belgische economie levenskrachtiger en onafhankelijker maken. Deze overgang mag ook niet te bruusk gebeuren : men moet de subsidies aan noodlijdende bedrijven niet zomaar afschaffen zonder pogingen te ondernemen om o.a. na herscholing te komen tot vervangende tewerkstelling in zuurstofsektoren en zo België commercieel sterker te maken. Het belang van de jongere generaties in dit vernieuwingsproces van de "Derde Golf" valt onmogelijk te onderschatten. Zij moeten hun vitaliteit en hun creativiteit bundelen omdat hun toekomst op het spel staat. Zij moeten de liberale heimwee ontmaskeren en er een progressief éénentwintigste-eeuws economisch en sociopolitiek alternatief voor in de plaats stellen. Slechts dan lijkt er een humane toekomst voor onze generaties weggelegd. Jongeren aller landen, verenigt u.

Rudy Ceuppens

Vervolg van blz. 10

losbarstende nieuwe trend. Deze twee studenten keerden naar Europa (Frankrijk/ Zwitserland) terug en groeiden er uit tot de bewerkers van de doorbraak van de sterke, realistische Zwitserse film van de jaren '70. Alain Tanner maakte bv. "Le Millieu du Monde" (1974) en Claude Goretta, de andere is de man van "L'Invitation" (1973), "Pas si méchant que ça" (1974, vooral "La Dentellière" (1977) en recent nog "La Provinciale" (1980).

THE WAKEFIELD EXPRESS (1957) van L. Anderson, G.B., 33 min.
NICE TIME (1957) van A. Tanner en C. Goretta, G.B., 17 min.
Wo. 2 dec., idem : **THE LONELINESS OF THE LONG DISTANCE RUNNER** (1962) van T. Richardson, G.B., 104 min.

bronnen

Jammer genoeg kon ik niet tijdig beschikken over de prospectie-brochure over de Cinema-thema van de Andere Film. Dienden wel :
- Film en Televisie, maandblad, nrs. 58, 63, 72, 76, en 91 uit de periode 1960 - '64, en de nrs. 200, 216-17, 218-19 voor het recente werk van de geciteerde regisseurs.
- The Film Encyclopedia, by Ephraim Katz, New York, 1979.
- L'Encyclopédie du Cinéma, par Roger Boussinot, Bordeaux, 1967.

Jan H. VERBANCK.

programma

Ma. 30 nov., 20u30 : **DON'T LOOK BACK** (1967) en **LAMBETH** en **Co** (1964) van D.A. Pennebaker, USA, 96 en 15 min.
Di. 1 dec., idem : **WE ARE THE LAMBETH BOYS** (1959) van K. Reisz, G.B., 52 min.

ST. NIKLAASFESTIJN IN DE ALMA

SMAKELIJK ETEN! HET IS GRAAG GEGEVEN EET BIJ ONS HET IS ER GEZOND

- ST. NIKLAASMENU'S VRIJDAG 4 DECEMBER IN ALMA III EN IN HET PAUSCOLLEGE :
  - Gemarineerd zwijn - tuinkers
  - Cordon Bleu - jardinière schorseneren
- Verder : bierstand - zwarte pieten - versiering - speculoos - appelsienen enz.....
- ALTERNATIEVE ST. NIKLAASMENU MAANDAG 7 DECEMBER IN DE SNACK VAN ALMA II :
  - Groentensoep met kikkererwten en prei
  - Pizza met groenten, rijst en rauwkost
- ST. NIKLAASMENU DINSDAG 8 DECEMBER IN DE SEDES :
  - Varkensoester "St.-Niklaas"
  - Tongmedaillon "à l'Armoricaïne"

DE MENU'S DIE U HIER ONDER VINDT, ZIJN EEN SELECTIE UIT DE VEELHEID VAN MENU'S AANGEBODEN IN DE VERSCHILLENDE ALMA-RESTAURANTS. BIJ DEZE SELECTIE WERD REKENING GEHOUDEN MET EEN PRIJS - KWALITEIT VERHOUDING. M.A.W. DIT ZIJN MENU'S MET EEN ZEER GOEDE VOEDINGSWAARDE EN RELATIEF LAGE PRIJS. UITGAVE: ALMA vzw VOORLICHTINGSDIENST. VOOR INLICHTINGEN EN SUGGESTIES: E.VAN EYENSTR. 2c 2e VERD. BUREEL LEO VAN DER AA TEL. 229911

RESTAURANT ALMA I II III		SNACK ALMA I. PAUSCOLLEGE. GASTHUISBERG	
MA 30/11	Varkenssteak Jardinière Gek. aardappelen	Tip : Melk- en fruitnagerecht	Varkensgebraad Spruitjes Rauwkost Gek. aardappelen
DI 1/12	Koude schotel met kip Volle rijst	Tip : Melknagerecht	Gehakte steak Rauwkost Aard.kroketten
WO 2/12	Varkensrib Andijvie in room Gek. aardappelen	Tip : Nagerecht naar keuze	Stoofvlees Jardinière Puree
DO 3/12	Oostende Schmitzel Princessebonen Volle rijst	Tip : Melknagerecht ENKEL 'S MIDDAGS	Varkensrib Lyonaise Wortelpuree
VR 4/12	Gehakte steak Rode kool Gek. aardappelen	Tip : Melknagerecht	Bitok Mediterraans Kroketten
SNACK ALMA II ALTERNATIEF		SEDES	
MA 30/11	Gebakken rijst met groenten en zeevruchten	Hoofdbestanddelen:rijst wortelen-tofu-bloemkool-kabeljauw-garnalen-moss.	Gehakte steak Spiegelei Gek. aardappelen ENKEL 'S MIDDAGS
DI 1/12	Gegratineerde spinazieschotel	Hoofdbestanddelen:rijst kaas-spinazie-ei-tarwakiemen-roomsaus	Varkensrib Romige schorseneren Gek. aardappelen ENKEL 'S MIDDAGS
WO 2/12	Chinese kool met gierst	Hoofdbestanddelen:kaas- ui-wortelen-pinda's-gierst-chinese kool	Boerenworst Rode kool Gek. aardappelen
DO 3/12	Kwartart met granen	Hoofdbestanddelen:kwark tarwe-boekweit-haver-rauwkost	Kip Sla Gek. aardappelen ENKEL 'S MIDDAGS
VR 4/12	Filosooft van Kapucijners	Hoofdbestanddelen:rijst ui-knoelselder-spruitjes-appelen-gierst	Koolvis Argenteuil Gek. aardappelen ENKEL 'S MIDDAGS

